

Dziennik Urzędowy L 348

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
24 listopada 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2003/2004 z dnia 21 października 2004 r. w sprawie zawarcia Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa, na okres od dnia 3 grudnia 2003 r. do dnia 2 grudnia 2007 r. 1
- Protokół określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa, na okres od dnia 3 grudnia 2003 r. do dnia 2 grudnia 2007 r. 3
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2004/2004 z dnia 23 listopada 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2005/2004 z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku na kwartał od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 28 lutego 2005 r. 16

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2004/787/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 4 października 2004 r. w sprawie wytycznych technicznych w zakresie pobierania próbek i wykrywania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz materiałów produkowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub w składzie produktów w kontekście rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 ⁽¹⁾ 18

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

2004/788/WE, Euratom:

- ★ Wersja skodyfikowana Regulaminu wewnętrznego EKES (obowiązująca od 24 października 2004 r.) 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

★ Wspólne działanie Rady 2004/789/WPZiB z dnia 22 listopada 2004 r. w sprawie przedłużenia Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPOL PROXIMA)	40
★ Decyzja Rady 2004/790/WPZiB z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2003/276/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zniszczenie amunicji do ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Albanii	45
★ Decyzja Rady 2004/791/WPZiB z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2002/842/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej	46
★ Decyzja Rady 2004/792/WPZiB z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 1999/730/WPZiB wdrażająca wspólne działanie 1999/34/WPZiB w związku z wkładem Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Kambodży	47

1 listopada 2004 r.: Nowa wersja strony EUR-Lex! (Patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2003/2004

z dnia 21 października 2004 r.

w sprawie zawarcia Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa, na okres od dnia 3 grudnia 2003 r. do dnia 2 grudnia 2007 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 oraz art. 300 ust. 3 akapitem pierwszym,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 ust. 3 Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa ⁽²⁾, pod koniec okresu stosowania Protokołu Umawiające się Strony prowadziły negocjacje w celu określenia, za wspólnym porozumieniem, warunków stosowania Protokołu na następny okres, a w stosownych przypadkach wszelkich niezbędnych zmian lub uzupełnień w załączniku.
- (2) W wyniku tych negocjacji dnia 11 września 2003 r. parafowano nowy Protokół określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w wymienionej Umowie, na okres od dnia 3 grudnia 2003 r. do dnia 2 grudnia 2007 r.

- (3) W interesie Wspólnoty leży zatwierdzenie tego Protokołu.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 15 września 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 159 z 10.6.1989, str. 2.

- (4) Metoda rozdzielania możliwości połowowych między Państwa Członkowskie powinna zostać określona na podstawie tradycyjnych przydziałów możliwości połowowych na mocy Umowy w sprawie rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Protokół określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa, na okres od dnia 3 grudnia 2003 r. do dnia 2 grudnia 2007 r. zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Wspólnoty.

Tekst protokołu załącza się do niniejszego rozporządzenia ⁽³⁾.

Artykuł 2

Możliwości połowowe ustalone w Protokole zostają rozdzielone między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

- sejnery do połowu tuńczyka: Francja 16, Hiszpania 22, Włochy 2, Zjednoczone Królestwo 1,
- takłowce powierzchniowe: Hiszpania 19, Francja 23, Portugalia 7,
- statki poławiające za pomocą sznurów: Francja 25 ton rejestrowych brutto na miesiąc, opartych na średniej rocznej.

Jeżeli wnioski o wydanie licencji złożone przez te Państwa Członkowskie nie obejmują wszystkich możliwości połowowych ustalonych w Protokole, Komisja może rozważyć wnioski o wydanie licencji złożone przez inne Państwo Członkowskie.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie, których statki poławiają na mocy niniejszego Porozumienia, notyfikują Komisji wielkości każdego połowu w strefie połowowej Mauritiusa, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 ⁽⁴⁾.

⁽³⁾ Patrz: 3 str. niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osób uprawnionych do podpisania Protokołu w celu zobowiązania Wspólnoty.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 października 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

PROTOKÓŁ

określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa, na okres od dnia 3 grudnia 2003 r. do dnia 2 grudnia 2007 r.

Artykuł 1

1. Zgodnie z artykułem 2 Umowy i na okres czterech lat, począwszy od dnia 3 grudnia 2003 r., przyznaje się następujące możliwości połowowe:

- sejnery do połowu tuńczyka: licencje dla 41 statków;
- taklowce powierzchniowe: licencje dla 49 statków;
- statki poławiające za pomocą sznurów: licencje na 25 ton rejestrowych brutto na miesiąc, opartych na średniej rocznej.

2. Jedynie statki wspólnotowe posiadające ważną licencję, wydaną na mocy niniejszego Protokołu i po dopełnieniu formalności opisanych w załączniku, są upoważnione do prowadzenia połowów w strefie połowowej Mauritiusa.

Artykuł 2

1. Rekompensatę finansową, o której mowa w artykule 6 Umowy, na powyższy okres ustala się na kwotę 487 500 EUR rocznie.

2. Rekompensata ta obejmuje połowy na wodach Mauritiusa w wysokości 6 500 ton rocznie. Jeżeli roczna wielkość połowów statków wspólnotowych na wodach Mauritiusa przekracza tę wielkość, powyższa rekompensata zostaje proporcjonalnie zwiększona według stawki 75 EUR za każdą dodatkowo złowioną tonę. Jednakże całkowita kwota rekompensaty finansowej dla połowów tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych do wypłacenia przez Wspólnotę nie może przekraczać podwójnej kwoty, o której mowa w ustępie 1.

3. Pierwszą część rekompensaty finansowej równoważną kwocie 292 500 EUR rocznie wpłaca się na rachunek otwarty w imieniu Skarbu Państwa, którego dane zostaną przekazane Delegacji Komisji Europejskiej na Mauritiusie po wejściu w życie niniejszego Protokołu. Pierwsza rata jest płatna nie później niż 1 czerwca 2004 r., a pozostałe w równych rocznych ratach do dnia, na który przypada rocznica podpisania Protokołu. Wykorzystanie tej rekompensaty należy do wyłącznej kompetencji Mauritiusa.

4. Druga część rekompensaty finansowej równoważnej kwocie 195 000 EUR rocznie jest przeznaczona na finansowanie środków, o których mowa w artykule 3 niniejszego Protokołu.

Artykuł 3

1. Mając na celu zapewnienie rozwoju trwałego i odpowiedzialnego rybołówstwa obydwie strony będą, we wspólnym interesie, wspierać partnerstwo do celów promowania w szczególności lepszej znajomości zasobów połowowych i biologicznych, kontroli rybołówstwa, rozwoju rybołówstwa nieprzemysłowego, tworzenia społeczności rybackich i szkoleń.

2. Środki określone poniżej są finansowane z drugiej części rekompensaty finansowej, do kwoty 195 000 EUR rocznie, zgodnie z poniższym podziałem:

- a) 150 000 EUR na programy naukowe i techniczne mające na celu wspieranie lepszego zrozumienia oraz zarządzania połowami i zasobami żywymi w strefie połowowej Mauritiusa;
- b) 30 000 EUR na dotacje i szkolenia praktyczne w różnych dziedzinach nauki, techniki i gospodarki związanych z rybołówstwem oraz na udział w międzynarodowych spotkaniach dotyczących rybołówstwa;
- c) 15 000 na monitorowanie, kontrolę i nadzór, w tym satelitarne systemy monitorowania statków (VMS).

3. Kwoty wymienione w ustępie 2 lit. a) i c) zostają udostępnione ministerstwu Mauritiusa odpowiedzialnemu za rybołówstwo po przekazaniu Komisji Europejskiej szczegółowego programu rocznego, w tym harmonogramu, oraz przewidywanych celów poszczególnych działań, które zostaną podjęte w odniesieniu do każdego środka, nie później niż 1 czerwca 2004 r. w pierwszym roku oraz przed 2 kwietnia w latach kolejnych. Są one wpłacane na rachunek bankowy otwarty w imieniu Skarbu Państwa; informacje o tym rachunku zostaną przekazane Delegacji Komisji Europejskiej na Mauritiusie po wejściu w życie niniejszego Protokołu.

4. Kwoty, o których mowa w lit. b), zostają udostępnione ministerstwu Mauritiusa odpowiedzialnemu za rybołówstwo i są wpłacane, zgodnie z praktyką, na rachunki bankowe właściwych władz Mauritiusa.

5. Ministerstwo Mauritiusa odpowiedzialne za rybołówstwo przekazuje Delegacji Komisji Europejskiej szczegółowe sprawozdanie roczne dotyczące wykonania tych środków oraz osiągniętych wyników, nie później niż trzy miesiące po dniu, w którym przypada rocznica podpisania Protokołu. Komisja zastrzega sobie prawo do zwrócenia się do władz Mauritiusa odpowiedzialnych za rybołówstwo o dodatkowe informacje dotyczące wyników oraz do dokonania przeglądu danych płatności w świetle rzeczywistego wykonania tych środków.

Artykuł 4

Jeżeli Wspólnota w stosownym czasie nie dokona żadnej z płatności określonych w artykułach 2 i 3, Mauritius może zawiesić stosowanie niniejszego Protokołu.

Artykuł 5

W przypadku gdy poważne okoliczności, których nie można uznać za naturalne zjawiska przyrodnicze, uniemożliwią połowy w strefie połowowej Mauritiusa, Wspólnota Europejska może zawiesić wypłatę rekompensaty finansowej, po przeprowadzeniu wcześniejszych konsultacji, o ile to możliwe, między obydwoma stronami w ramach Wspólnego Komitetu, przewidzianego w artykule 8 Umowy.

Wpłata wkładu finansowego zostaje wznowiona, gdy sytuacja powróci do norm i gdy konsultacje między obydwoma stronami w ramach Wspólnego Komitetu przewidzianego w artykule 8 Umowy, potwierdzą, że sytuacja prawdopodobnie pozwoli na powrót do normalnej działalności połowowej.

Termin ważności licencji przyznanych statkom wspólnotowym na mocy artykułu 4 Umowy zostaje przedłużony o okres, na który działalność połowowa została zawieszona.

Artykuł 6

Załącznik do Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Mauritiusa w sprawie połowów na wodach Mauritiusa zostaje niniejszym uchylony i zastąpiony załącznikiem do niniejszego Protokołu.

Artykuł 7

Niniejszy Protokół wraz z załącznikiem wchodzi w życie z dniem ich podpisania.

Niniejszy Protokół stosuje się od dnia 3 grudnia 2003 r.

ZAŁĄCZNIK

Warunki wykonywania działalności połowowej na wodach Mauritiusa przez statki wspólnotowe**1) Formalności związane z ubieganiem się o licencje i ich wydawaniem**

Procedura ubiegania się o licencje oraz wydawania licencji umożliwiającym statkom wspólnotowym prowadzenie połowów na wodach Mauritiusa jest następująca:

- a) Komisja Europejska składa władzom Mauritiusa, za pośrednictwem Delegacji Komisji Europejskiej na Mauritiusie, wniosek sporządzony przez armatora dla każdego statku, który zamierza prowadzić połowy na mocy niniejszej Umowy, co najmniej 20 dni przed dniem rozpoczęcia wnioskowanego okresu ważności. Wniosek jest sporządzany na formularzach przewidzianych w tym celu przez Mauritius, których wzór został załączony jako dodatek 1;
- b) każda licencja jest wydawana armatorowi jednego określonego statku. Na wniosek Komisji Europejskiej licencja na statek może zostać zastąpiona, a w przypadku działania siły wyższej zostaje zastąpiona, licencją dla innego statku wspólnotowego;
- c) licencje są przekazywane przez władze Mauritiusa Delegacji Komisji Europejskiej na Mauritiusie;
- d) licencja musi być zawsze przechowywana na pokładzie statku. Jednakże po otrzymaniu notyfikacji o zaliczce przekazanej władzom Mauritiusa przez Komisję Europejską, statek zostanie włączony do wykazu, który zostanie notyfikowany organom kontroli rybołówstwa Mauritiusa. W oczekiwaniu na oryginał licencji kopię tego dokumentu można otrzymać faksem i przechowywać ją na pokładzie, co upoważnia statek do prowadzenia połowów do chwili dostarczenia licencji na pokład;
- e) władze Mauritiusa przekazują, przed dniem wejścia w życie niniejszego Protokołu, uzgodnienia dotyczące sposobu płatności opłat licencyjnych, w szczególności dane dotyczące rachunku bankowego i waluty, w jakiej należy wносить opłaty;
- f) armatorzy mianują i wyznaczają przedstawiciela, mającego stałe miejsce zamieszkania na Mauritiusie i którego uprawnienia obejmują reprezentowanie armatorów we wszelkich postępowaniach sądowych. Armatorzy notyfikują władzom Mauritiusa nazwisko i adres swojego przedstawiciela.

2) Ważność licencji i sposób płatności opłat**1) Zaliczki**

W przypadku sejnerów do połowu tuńczyka i taklowców powierzchniowych licencje są ważne przez rok. Licencje są odnawialne.

Opłata zostaje ustalona w wysokości 25 EUR za każdą tonę złowioną na wodach Mauritiusa.

W przypadku sejnerów do połowu tuńczyka licencje są wydawane po dokonaniu na rzecz Mauritiusa płatności zaliczki kwoty rocznej wynoszącej 2 000 EUR za sejner połowiący tuńczyka, równoważnej opłatom za 80 ton rocznych połowów na wodach Mauritiusa.

W przypadku taklowców powierzchniowych licencje są wydawane po dokonaniu na rzecz Mauritiusa płatności zaliczki kwoty rocznej wynoszącej 1 550 EUR za taklowce powierzchniowe o ładowności większej niż 150 ton rejestrowych brutto i 1 100 EUR za taklowce powierzchniowe o ładowności 150 ton rejestrowych brutto lub mniejszej. Wielkości te odpowiadają opłatom należnym za, odpowiednio, 62 tony i 44 tony rocznych połowów na wodach Mauritiusa.

W przypadku statków prowadzących połowy na sznury licencje są ważne przez trzy, sześć lub dwanaście miesięcy. Opłata zostaje ustalona w odniesieniu do ton rejestrowych brutto w następujący sposób: 80 EUR za tonę rejestrową brutto rocznie *pro rata temporis*.

2) Raport końcowy

Pod koniec każdego roku kalendarzowego Komisja Europejska sporządza raport końcowy dotyczący opłat należnych za dany rok połowowy dla sejnerów do połowu tuńczyka i taklowców powierzchniowych, na podstawie raportów połowowych sporządzonych przez armatorów i potwierdzonych przez instytuty naukowe kompetentne w sprawie weryfikacji statystyk połowowych, takie jak IRD (Urząd ds. Badań i Rozwoju), IFREMER (Institut Français de Recherche et d'Exploitation de la Mer), IEO (Hiszpański Instytut Oceanograficzny), IPIMAR (Instituto Nacional das Pescas e do Mar) lub jakąkolwiek międzynarodową organizację połowową na Oceanie Indyjskim, jaka może zostać wyznaczona przez władze Mauritiusa.

Raport jest notyfikowany władzom Mauritiusa nie później niż 15 marca następnego roku. Władze Mauritiusa podejmują działanie w terminie 30 dni po tej notyfikacji. Następnie raport jest notyfikowany armatorom.

Armatorzy wypełniają zobowiązania finansowe w terminie 30 dni od otrzymania raportu.

Jeżeli kwota należna za rzeczywiste działania połowowe jest niższa niż zaliczka, różnica nie podlega zwrotowi armatorowi.

3) Przeładunek

Statki mogą przeładować swoje połowy na Mauritiusie stosownie do ich interesów.

Wszelkie przeładunki mające miejsce w portach Mauritiusa są notyfikowane władzom Mauritiusa z 48-godzinnym wyprzedzeniem.

4) Raporty połowowe

Statki upoważnione do prowadzenia połowów na wodach Mauritiusa na mocy Umowy notyfikują swoje statystyki połowowe władzom Mauritiusa, a kopię takiej notyfikacji przekazują Delegacji Komisji Europejskiej na Mauritiusie, zgodnie z następującą procedurą.

Sejnery do połowu tuńczyka wypełniają dziennik pokładowy zgodnie ze wzorem zamieszczonym w dodatku 2. Takłowce powierzchniowe wypełniają dziennik pokładowy zgodnie ze wzorem zamieszczonym w dodatku 3. Statki prowadzące połowy na sznury wypełniają dziennik pokładowy zgodnie ze wzorem zamieszczonym w dodatku 4.

Dzienniki pokładowe muszą być wypełnione czytelnie i muszą być podpisane przez kapitana statku lub przedstawiciela stowarzyszenia armatorów. Ponadto dzienniki te muszą być wypełnione przez wszystkie statki, które otrzymały licencje, nawet jeżeli nie prowadziły połowów.

Dzienniki pokładowe dotyczące połowów są przekazywane władzom Mauritiusa nie później niż 45 dni po każdej kampanii połowowej.

5) Łączność

Statki powyżej 50 ton rejestrowych brutto powiadamiają stację radiową (której nazwa, sygnał wywoławczy i częstotliwość są określone w licencji) faksem (nr 230-208-1929) lub drogą elektroniczną (fish@intnet.mu) o swoim położeniu i wielkości połowów znajdujących się na pokładzie, co najmniej jedną godzinę przed wypłynięciem i/lub opuszczeniem wód Mauritiusa oraz co trzy dni podczas prowadzenia połowów na wodach Mauritiusa.

6) Obserwatorzy

Wszystkie statki powyżej 50 ton rejestrowych brutto przyjmują, na wniosek władz Mauritiusa, obserwatora wyznaczonego przez te władze. Obserwatorzy mają do dyspozycji wszystkie urządzenia niezbędne do wykonywania swoich obowiązków, jak określono poniżej, łącznie z dostępem do pomieszczeń i dokumentów. Obserwator nie może być obecny na pokładzie dłużej niż czas wymagany do wypełnienia jego obowiązków. Podczas przebywania na pokładzie obserwatorzy mają status oficera.

Podczas przebywania na pokładzie mają oni zapewnione odpowiednie wyżywienie i zakwaterowanie. Wynagrodzenie i składki z tytułu ubezpieczenia obserwatorów są opłacane przez władze Mauritiusa.

Port zaokrętowania, jak również warunki regulujące zaokrętowanie są ustalane za wspólnym porozumieniem między armatorem lub jego przedstawicielem a władzami Mauritiusa.

Jeżeli statek, na pokładzie którego znajduje się obserwator z Mauritiusa, opuści wody Mauritiusa, należy podjąć wszelkie kroki mające na celu możliwie szybki powrót obserwatora na Mauritius, na koszt armatora.

Armatorem, za pośrednictwem przedstawiciela, dokonuje wpłaty 14 EUR na rzecz rządu Mauritiusa za każdy dzień, jaki obserwator spędzi na pokładzie statku w strefie połowowej Mauritiusa.

Przebywając na pokładzie statku, obserwator:

- obserwuje działalność połowową statków,
- sprawdza pozycję statków uczestniczących w działaniach połowowych,
- odnotowuje sprzęt wykorzystywany do połowów,

- sprawdza dane dotyczące połowów w strefie połowowej Mauritiusa zapisane w dzienniku pokładowym,
- sporządza sprawozdanie z działalności, które zostanie przekazane władzom Mauritiusa.

Przebywając na pokładzie statku, obserwator:

- musi podejmować wszelkie odpowiednie kroki w celu zapewnienia, by warunki, zgodnie z którymi został przyjęty na pokład i jego obecność na pokładzie nie prowadziły do przerwania bądź nie stanowiły utrudnienia w działalności połowowej,
- musi odpowiednio obchodzić się z materiałami i sprzętem znajdującym się na pokładzie oraz przestrzegać poufności wszelkich dokumentów należących do statku.

7) Inspekcja

Statki przyjmują także na pokład oraz wspierają w wypełnianiu obowiązków wszelkich innych urzędników Mauritiusa odpowiedzialnych za inspekcję i monitorowanie.

8) Zatrudnianie marynarzy

Dziesięciu marynarzy z Mauritiusa zostaje zaokrętowanych we flocie WE.

W przypadku marynarzy miejscowych zaokrętowanych na statki WE, zawiera się umowę o pracę między armatorem lub jego przedstawicielem a marynarzem i/lub związkiem zawodowym, do którego należy lub jego przedstawicielem we współpracy z właściwymi władzami Mauritiusa. Umowy te gwarantują marynarzom korzystanie z własnych systemów opieki społecznej, w tym ubezpieczenia na życie, ubezpieczenia zdrowotnego i wypadkowego. Warunki wynagrodzenia miejscowych marynarzy nie mogą być gorsze niż warunki mające zastosowanie do załóg miejscowych, a w każdym przypadku nie mogą być gorsze od norm MOP.

Kopia umowy zostaje przekazana jej sygnatariuszom oraz władzom Mauritiusa.

W przypadku gdy umowa o pracę jest zawarta z przedstawicielem armatora, podaje się w niej nazwę armatora i państwo bandery.

Armatorem gwarantuje zaokrętowanym miejscowym marynarzom warunki życia i pracy na pokładzie podobne do warunków przysługujących marynarzom WE.

W przypadku gdy nie dojdzie do zaokrętowania, armatorzy płacą zryczałtowaną kwotę równoważną wynagrodzeniu marynarzy niezaokrętowanych na okres trwania kampanii połowowej na wodach Mauritiusa. W przypadku gdy kampania połowowa trwa krócej niż jeden miesiąc, armatorzy powinni wypłacić kwotę odpowiadającą miesięcznemu wynagrodzeniu.

9) Strefy połowowe

Aby uniknąć jakiegokolwiek negatywnego wpływu na rybołówstwo na małą skalę na Mauritiusie, nie zezwala się na prowadzenie połowów przez wspólnotowe sejnery do połowu tuńczyka i takłowce powierzchniowe w odległości piętnastu mil morskich od linii podstawowej ani w promieniu trzech mil morskich od urządzenia powodującego koncentrację ryb (FAD) umieszczonego przez Mauritius, o którego położeniu geograficznym informuje się przedstawicieli lub agentów armatorów.

Statki poławiające na sznury mają prawo do prowadzenia połowów jedynie w swoich tradycyjnych rejonach, a mianowicie na wybrzeżu Sudanu i na wybrzeżu Sudanu Wschodniego.

10) Dostawy dla przemysłu przetwórstwa tuńczyka

Wspólnotowe tuńczykowce starają się sprzedać część swoich połowów przemysłowi przetwórstwa tuńczyka na Mauritiusie po cenie do ustalenia za wspólnym porozumieniem między armatorami wspólnotowymi oraz przemysłem przetwórstwa tuńczyka na Mauritiusie.

11) Sankcje

Bez względu na wszelkie sankcje przewidziane w prawie Mauritiusa, niedopełnienie któregokolwiek z obowiązków zawartych w Protokole i niniejszym załączniku lub innych odpowiednich przepisach prawnych Mauritiusa może pociągać za sobą zawieszenie, cofnięcie lub odmowę przedłużenia licencji połowowej posiadanej przez dany statek. Przed nałożeniem jednej z powyższych sankcji, władze Mauritiusa w odpowiedni sposób uwzględniają wagę naruszenia i stosują zasadę proporcjonalności. Zawieszenie lub cofnięcie licencji połowowej jest uznawane jako siła wyższa do celów lit. b) w sekcji dotyczącej ubiegania się o licencję i wymienionych wyżej formalności związanych z jej wydaniem.

Delegacja Komisji Europejskiej oraz przedstawiciel armatora na Mauritiusie są notyfikowani na piśmie w ciągu 24 godzin od każdego przypadku zawieszenia, cofnięcia lub odmowy przedłużenia licencji, otrzymując jednocześnie krótkie sprawozdanie opisujące odpowiednie okoliczności.

12) Procedura w przypadku inspekcji na pokładzie

1) Przekazywanie informacji

Władze Mauritiusa odpowiedzialne za rybołówstwo informują na piśmie w ciągu 48 godzin Delegację Komisji Europejskiej na Mauritiusie oraz Państwo bandery o przeprowadzeniu inspekcji na pokładzie jakiegokolwiek statku pływającego pod banderą Państwa Członkowskiego Wspólnoty prowadzącego połowy na mocy Umowy w sprawie rybołówstwa w strefie połowowej Mauritiusa oraz przekazuje krótkie sprawozdanie opisujące okoliczności i powody inspekcji. Delegacja oraz państwo bandery są informowane o wszelkich rozpoczętych postępowaniach i nałożonych karach.

2) Zakończenie postępowania inspekcyjnego

Zgodnie z ustawą w sprawie rybołówstwa i innymi odpowiednimi przepisami, można zakończyć postępowania dotyczące naruszeń:

- a) poprzez ugodę, w którym to przypadku wysokość kary zostaje określona zgodnie z ustawodawstwem Mauritiusa ustanawiającym minimalne i maksymalne kwoty;
- b) albo w drodze postępowania sądowego, jeżeli ugoda jest niemożliwa, zgodnie z prawem Mauritiusa.

3) Statek zostaje zwolniony, a jego załoga upoważniona do opuszczenia portu:

- a) w momencie gdy obowiązek związany z procedurą ugodową został wypełniony poprzez przedstawienie potwierdzenia zawarcia ugody; lub
- b) w momencie okazania dowodu, że wniesiono zabezpieczenie bankowe, do zakończenia postępowania sądowego.

Dodatek 1

WNIOSEK O LICENCJĘ DLA STATKU RYBACKIEGO O OBCEJ PRZYNALEŻNOŚCI

Nazwa wnioskodawcy:

Adres wnioskodawcy:

Nazwa i adres czarterującego statek, jeśli inne niż powyżej:

.....

Nazwa i adres przedstawiciela na Mauritiusie:

.....

Nazwa statku:

Rodzaj statku:

Kraj rejestru:

Port i numer rejestrowy:

Zewnętrzna oznaka statku rybackiego:

Radiowy sygnał wywoławczy i częstotliwość:

Nr faksu statku:

Długość statku:

Szerokość statku:

Rodzaj i moc silnika:

Pojemność rejestrowa brutto statku:

Pojemność rejestrowa netto statku:

Minimalny skład załogi:

Sposób prowadzenia połowów:

Proponowane gatunki ryb:

Proponowany okres ważności:

Zaświadczam, że powyższe dane są prawdziwe.

Data: Podpis:

Dodatek 3

RAPORT POŁOWOWY DLA TAKLOWCÓW POWIERZCHNIOWYCH

Nazwa statku:

Nazwisko szypra:

Data wystawienia sieci: ___/___/___

Początek rejsu: ___/___/___/

o godz.: ___

Rejs nr:

Nr wystawienia sieci:

Kierunek wiatru:	Siła wiatru: _____ (w skali Beauforta)
Stan morza: _____	Wysokość fali: _____
Temperatura na powierzchni: ___°C	Prąd: prędkość: _____ Kierunek: _____
Księżyc: Nów + ___ dni	Wschód księżyca:
	0 do 24 godz.
	Zachód księżyca:

Szczegóły dotyczące wystawiania sieci

Czas rozpoczęcia: _____ Czas zakończenia: _____

Sektor	Pozycja	Kurs	Prędkość	Uwagi
Start:				
Boja radiowa nr 1				
Boja radiowa nr 2				
Boja radiowa nr 3				
Boja radiowa nr 4				
Boja radiowa nr 5				
Boja radiowa nr 6				
Boja radiowa nr 7				

Liczba haków:		
Długość:	Lina łącząca kotwicę z boją:	Liny zaciskające włók:
Długość włoka:		
Zarejestrowana głębokość włoka (sonda):		
Przynęta:	Krewetka _____ %	Makrela _____ % _____: _____ %

SZCZEGÓŁY DOTYCZĄCE POŁOWU

	Czas (0 do 24 h)		Szerokość			Długość		
Rozpoczęcie manewru zmiany kursu								
Zakończenie manewru zmiany kursu								

Gatunki	Numer	Szacowana waga jednostkowa	Waga całkowita	Ilość ryb wykorzystanych przy połowie
Miecznik (*)				
Tuńczyk żółtopłetwy (**)				
Opastun (**)				
Marlin (**)				
Żaglica (*)				
Morlesz				
Rekin				
Inne (podać szczegóły)				
Waga całkowita				

Waga całkowita połowu po wyładunku
(zważonego)

(*) VDK.

(**) Z głową, bez skrzel.

Podać stosowany typ wagi (VAT, VDK, CAŁKOWITA), jeżeli inny niż określono.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2004/2004**z dnia 23 listopada 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 listopada 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	119,4
	070	62,9
	204	92,3
	999	91,5
0707 00 05	052	104,6
	204	41,8
	999	73,2
0709 90 70	052	100,2
	204	92,7
	999	96,5
0805 20 10	204	58,7
	999	58,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	73,2
	624	79,4
	999	76,3
0805 50 10	052	47,2
	388	49,8
	524	65,7
	528	21,1
	999	46,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	139,3
	400	80,8
	404	103,4
	720	67,1
	800	194,4
	999	117,0
0808 20 50	720	69,7
	999	69,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2005/2004**z dnia 23 listopada 2004 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na przywóz czosnku na kwartał od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 28 lutego 2005 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 565/2002 z dnia 2 kwietnia 2002 r. ustanawiające metodę zarządzania kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system świadectw pochodzenia czosnku przywożonego z krajów trzecich⁽²⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ilości określone we wnioskach o pozwolenie złożonych w dniach 17, 18 i 19 listopada 2004 r., na mocy art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 565/2002, przez importerów tradycyjnych, przekroczyły ilości przewidziane dla produktów pochodzących z Argentyny.
- (2) Należy więc określić, w jakiej mierze możliwe jest uwzględnienie wniosków o pozwolenia przekazanych Komisji dnia 22 listopada 2004 r. oraz ustalenie, dla każdej kategorii importerów i pochodzenia produktów, dat, przed upływem których wydawanie pozwoleń powinno być zawieszane,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski o pozwolenia na przywóz złożone na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 565/2002 w dniach 17, 18 i 19 listopada 2004 r. i przekazane Komisji w dniu 22 listopada 2004 r. są uwzględnione zgodnie z wartością procentową wnioskowanych ilości, określoną w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dla danej kategorii importerów i danego pochodzenia wnioski o pozwolenia na przywóz, na mocy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 565/2002, dotyczące kwartału od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 28 lutego 2005 r. oraz złożone po dniu 19 listopada 2004 r. i przed datą określoną w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, są odrzucone.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 listopada 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 3.4.2002, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 537/2004 (Dz.U. L 86 z 24.3.2004, str. 9).

ZAŁĄCZNIK I

Pochodzenie produktów	Procent przyznania		
	Chiny	Kraje trzecie, inne niż Chiny i Argentyna	Argentyna
— Importerzy tradycyjni (art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	—	—	52,212
— Nowi importerzy (art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	—	—	—

„X”: W odniesieniu do tego pochodzenia brak kontyngentu w rozpatrywanym kwartale.

„—”: Żaden wniosek o pozwolenie nie został przekazany Komisji.

ZAŁĄCZNIK II

Pochodzenie produktów	Daty		
	Chiny	Kraje trzecie, inne niż Chiny i Argentyna	Argentyna
— Importerzy tradycyjni (art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	28.2.2005	—	28.2.2005
— Nowi importerzy (art. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 565/2002)	28.2.2005	3.1.2004	28.2.2005

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

ZALECENIE KOMSJI

z dnia 4 października 2004 r.

w sprawie wytycznych technicznych w zakresie pobierania próbek i wykrywania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz materiałów produkowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie lub w składzie produktów w kontekście rozporządzenia (WE) nr 1830/2003

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/787/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczące możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniające dyrektywę 2001/18/WE⁽¹⁾ ustanawia system przekazywania i przechowywania informacji pomiędzy podmiotami gospodarczymi na każdym etapie wprowadzania do obrotu produktów zawierających lub złożonych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie, zwanych dalej GMO, lub żywności i paszy wytworzonych z GMO, lecz nie wymaga od podmiotów gospodarczych pobierania próbek i testowania produktów na obecność GMO lub materiałów wytworzonych z GMO na każdym etapie wprowadzania do obrotu.
- (2) Jednakże, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, Państwa Członkowskie zapewniają, by inspekcje i inne środki kontroli, włącznie z kontrolami wyrzykowymi i badaniami (jakościowymi i ilościowymi), były prowadzone w celu zapewnienia zgodności z wymienionym rozporządzeniem.
- (3) W celu ułatwienia skoordynowanego podejścia do wymienionych inspekcji i środków kontroli, art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 wymaga ustanowienia wytycznych technicznych w zakresie pobierania próbek i testowania produktów na obecność GMO oraz żywności i paszy wytworzonej z GMO.
- (4) Wytyczne te powinny objąć produkty dopuszczone do obrotu, jednak bez uszczerbku dla art. 4 ust. 5 dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ w odniesieniu do GMO niedopuszczonych w Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 24.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003.

- (5) Pobieranie próbek i wykrywanie należy wykonywać przy użyciu właściwych protokołów naukowych i statystycznych w celu osiągnięcia odpowiedniego poziomu zaufania w zakresie wykrywania GMO lub materiałów wytworzonych z GMO.
- (6) Podczas opracowywania wytycznych konsultowano się z Komitetem utworzonym zgodnie z art. 30 dyrektywy 2001/18/WE i uwzględniono prace właściwych władz krajowych, Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt oraz Laboratorium Referencyjnego Wspólnoty.
- (7) W przypadkach, w których partie nasion lub innego roślinnego materiału rozmnożeniowego niezmodyfikowanego genetycznie muszą odpowiadać standardom przypadkowej lub technicznie nieuniknionej obecności zmodyfikowanych genetycznie nasion lub innego roślinnego materiału rozmnożeniowego, należy opracować prawnie wiążący protokół pobrania próbek i badań na obecność zmodyfikowanych genetycznie nasion lub innego roślinnego materiału rozmnożeniowego w kontekście specyficznych przepisów dotyczących nasion i innego roślinnego materiału rozmnożeniowego; w miarę potrzeby elementy zawarte w tym protokole powinny również być podstawą pobierania próbek i testowania innych genetycznie zmodyfikowanych gatunków uprawnych nie objętych wyżej wymienionymi przepisami,

NINIEJSZYM ZALECA:

I. ZASADY OGÓLNE

1. W celu spełnienia wymagań określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, Państwa Członkowskie powinny uwzględnić:
 - a) wcześniejsze zachowania podmiotów gospodarczych w zakresie zgodności z odpowiednim prawodawstwem;
 - b) wiarygodność kontroli już przeprowadzonych przez podmioty gospodarcze;
 - c) sytuacje, w których istnieje podejrzenie nieprzestrzegania przepisów;
 - d) stosowanie środków proporcjonalnych do konkretnych pożądaných celów, zwłaszcza w świetle zdobytego doświadczenia;
 - e) stopień różnorodności i punkt łańcucha dostaw, w którym wykonuje się badania.
2. Urzędowe kontrole należy wykonywać bez uprzedzenia z wyjątkiem wypadków, kiedy wcześniejsze powiadomienie podmiotu gospodarczego jest niezbędne.
3. Urzędowe kontrole należy wykonywać na każdym etapie produkcji, przetwarzania, składowania i dystrybucji produktów zawierających lub mogących zawierać GMO lub żywność i paszę wytworzone z GMO, również przy przywozie⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003, odpowiednie informacje dotyczące GMO niedopuszczonych w Unii Europejskiej należy, w miarę możliwości, umieszczać w rejestrze głównym.

4. Urzędowe kontrole nie powinny rozróżniać produktów przeznaczonych na wywóz poza Wspólnotę i produktów przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu na rynku Wspólnoty.
5. Podmioty gospodarcze, których produkty są objęte pobraniem próbek i analizą, powinny mieć prawo do zażądania drugiej opinii. Instytucje urzędowe powinny zebrać dostateczną liczbę kontrpróbek dla celów śledzenia i odniesienia, aby zapewnić podmiotom gospodarczym prawo do odwołania i uzyskania drugiej opinii zgodnie z prawem krajowym.
6. Możliwe jest stosowanie innych strategii pobierania próbek niż zalecana w niniejszych wytycznych.
7. Strategie testowania inne niż zalecane w niniejszych wytycznych można stosować, jeżeli metody te są zatwierdzone przez Laboratorium Referencyjne Wspólnoty utworzone na podstawie rozporządzenia (WE) 1829/2003.
8. Bez uszczerbku dla szczegółowych wymagań określonych w prawodawstwie UE dotyczących kontroli żywności, paszy i innych, a zwłaszcza dyrektywy 95/53/WE ustalającej zasady regulujące organizację urzędowych kontroli w zakresie żywienia zwierząt, dyrektywy 70/373/EWG w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz, dyrektywy 89/397/EWG w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych i dyrektywy 93/99/EWG w sprawie dodatkowych środków urzędowej kontroli środków spożywczych, Państwa Członkowskie powinny zapewnić wykonywanie kontroli urzędowych w taki sposób, aby realizować cele rozporządzenia (WE) nr 1830/2003.

II. DEFINICJE

- a) Partia oznacza wyraźną, określoną ilość materiału.

Poniższe definicje uwzględniają rodzaj materiału tworzącego partię i są zgodne z ISTA, standardami ISO 6644 i 13690 oraz FAO (Międzynarodowe Standardy dla Środków Fitosanitarnych).

Partia nasion: określona ilość nasion, możliwa do fizycznej identyfikacji i jednorodna, nie przekraczająca maksymalnej wielkości partii określonej w dyrektywach w sprawie nasion i stanowiąca całość lub część przesyłki.

Partia innego roślinnego materiału rozmnożeniowego: liczba jednostek pojedynczego towaru możliwych do identyfikacji dzięki jednolitemu składowi, pochodzeniu itp., nieprzekraczająca maksymalnej wielkości partii określonej w przepisach dotyczących innego roślinnego materiału rozmnożeniowego i stanowiąca całość lub część przesyłki.

Partia żywności i paszy: ilość produktu wysłana lub otrzymana jednocześnie i objęta danym zamówieniem lub dokumentem wysyłkowym.

- b) *Próbka pierwotna:* niewielka, równa ilość produktu pobrana w każdym punkcie pobierania próbek w partii obejmująca całą głębokość partii (próbki statyczne) lub pobrana ze strumienia produktu w określonym czasie (próbki towarów przepływających).
- c) *Archiwalna próbka pierwotna:* próbka pierwotna przechowywana przez określony czas w celu dalszej analizy.

- d) *Próbka zbiorcza*: ilość produktu otrzymana przez łączenie i mieszanie próbek pierwotnych pobranych z danej partii.
- e) *Próbka laboratoryjna*: ilość produktu pobrana z próbki zbiorczej przeznaczona do kontroli i testów w laboratorium.
- f) *Próbka analityczna*: ujednolicona próbka laboratoryjna złożona z całej próbki laboratoryjnej lub jej reprezentatywnej części.
- g) *Kontrpróbka*: próbka przechowywana przez określony czas dla celów śledzenia i odniesienia.
- h) *Procentowy udział genetycznie zmodyfikowanego DNA*: procentowy udział liczby kopii genetycznie zmodyfikowanego DNA w stosunku do liczby kopii DNA specyficznych dla danego taksonu liczonych jako genomy haploidalne.

III. ZASADY TWORZENIA PROTOKOŁÓW POBIERANIA PRÓBEK

1. Państwa Członkowskie powinny uwzględnić wytyczne dotyczące protokołów pobrania próbek produktów złożonych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie, zawierających je lub wytworzonych z nich podczas inspekcji i kontroli przestrzegania art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 przez podmioty gospodarcze.
2. Laboratorium Referencyjne Wspólnoty utworzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 oraz wyznaczone w poszczególnych państwach laboratoria należące do Europejskiej Sieci Laboratoriów GMO, zwanej dalej „ESLO”, będą dostarczać dalszych wytycznych i udzielać pomocy w zakresie metod pobierania próbek wchodzących w zakres niniejszego zalecenia.
3. W celu oceny obecności GMO należy stosować zharmonizowane procedury pobierania próbek. Procedury te należy stosować do nasion i innego materiału rozmnożeniowego roślin, żywności, paszy i towarów rolnych.
4. Poniższe procedury pobierania próbek ustala się w celu zapewnienia reprezentatywności pobieranych i analizowanych próbek dla różnych rodzajów badanych towarów. Z uwagi na to, że protokoły pobierania próbek na obecność zmodyfikowanych genetycznie nasion i innego materiału rozmnożeniowego roślin należy tworzyć zgodnie ze szczegółowymi przepisami dotyczącymi nasion lub innego materiału rozmnożeniowego roślin, strategię pobierania próbek towarów masowych oraz produktów żywnościowych i paszowych są przedmiotem odrębnych sekcji, uwzględniających specyficzne właściwości towarów.

IV. PROTOKOŁY POBIERANIA PRÓBEK

1. **Pobieranie próbek partii nasion i innego materiału rozmnożeniowego roślin**

Niniejsza sekcja dotyczy wykrywania zmodyfikowanych genetycznie nasion lub innego materiału rozmnożeniowego roślin w partiach nasion lub innego materiału rozmnożeniowego roślin odmian niezmodyfikowanych genetycznie lub klonów oraz wykrywania zmodyfikowanych genetycznie nasion lub innego materiału rozmnożeniowego roślin wynikającego z transformacji innej niż przeznaczona dla partii nasion lub innego materiału rozmnożeniowego roślin odmiany zmodyfikowanej genetycznie lub klonu.

Próbki należy pobierać zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi metodami, w miarę konieczności z partii wielkości określonej w dyrektywach Rady 66/401/EWG, 66/402/EWG, 68/193/EWG, 92/34/EWG, 98/56/EWG, 1999/105/WE, 2002/54/WE, 2002/55/WE, 2002/56/WE, 2002/57/WE. Ogólne zasady i metody pobierania próbek nasion i innego materiału rozmnożeniowego roślin powinny być zgodne z zasadami Międzynarodowego Stowarzyszenia Badania Nasion (ISTA) oraz z Instrukcją Pobierania Próbek Nasion wydaną przez ISTA.

Programy pobierania próbek i testowania nasion i innego materiału rozmnożeniowego roślin powinny odpowiadać wymogom określonym w przepisach dotyczących nasion i innego materiału rozmnożeniowego roślin w zakresie ryzyka statystycznego. Jakość partii nasion lub innego materiału rozmnożeniowego roślin oraz związaną z nią niepewność statystyczną określa się w stosunku do wartości progowych GMO i odnosi do procentowego udziału liczby kopii zmodyfikowanego DNA w stosunku do liczby kopii DNA specyficznych dla danego taksonu liczonych jako genomy haploidalne.

2. **Pobieranie próbek zbiorczych towarów rolnych**

Protokół pobrania próbki jest oparty na dwuetapowej procedurze umożliwiającej – w miarę potrzeby – otrzymanie szacunkowych poziomów obecności GMO oraz związanej z nimi niepewności w postaci typowego odchylenia (TO) bez narzucania jakichkolwiek założeń dotyczących ewentualnej heterogeniczności GMO.

Aby umożliwić oszacowanie TO, należy najpierw pobrać próbkę zbiorczą, a pochodzącą z niej próbkę analityczną przeanalizować na obecność materiałów zmodyfikowanych genetycznie. Jeżeli wynik analizy jest bliski ustalonej wartości progowej ($\pm 50\%$ jej wartości), zaleca się analizę poszczególnych archiwalnych próbek pierwotnych, aby zmierzyć stopień niepewności.

Należy uwzględnić następujące dokumenty:

- a) norma ISO 6644 (2002);
- b) norma ISO 13690 (1999);
- c) norma ISO 5725 (1994);
- d) norma ISO 2859 (1985);
- e) norma ISO 542 (1990).

2.1. *Protokół pobierania próbek zbiorczych towarów rolnych*

Zaleca się pobieranie próbek zbiorczych towarów (ziarna, nasiona roślin oleistych) zgodnie z ogólnymi zasadami i metodami pobierania próbek opisanymi w normach ISO 6644 i ISO 13690. W przypadku towarów przepływających należy określić okres pobierania próbek zgodnie z normą ISO 6644 jako całkowity czas rozładunku / całkowita liczba przyrostów. W przypadku statycznego pobierania próbek przyrosty należy pobierać w konkretnych miejscach poboru. Miejsca te powinny być równomiernie rozłożone w całej objętości partii, zgodnie z zasadami opisanymi w ISO 13690. Liczba przyrostów, czyli punktów poboru próbek (w których pobiera się próbki pierwotne w celu stworzenia próbki zbiorczej i archiwalnych próbek pierwotnych), zależy od wielkości partii zgodnie z poniższą tabelą:

Wielkość partii w tonach	Wielkość próbki zbiorczej w kg	Liczba próbek pierwotnych
≤ 50	5	10
100	10	20
250	25	50
≥ 500	50	100

W przypadku partii o wielkości od 50 do 500 ton wielkość próbki zbiorczej powinna wynosić 0,01 % całkowitej wielkości partii. W przypadku partii mniejszych niż 50 ton wielkość próbki zbiorczej powinna wynosić 5 kg. W przypadku partii większych niż 500 ton wielkość próbki zbiorczej powinna wynosić 50 kg. W każdym odstępie czasu (w przypadku systematycznego pobierania próbek) lub punkcie poboru próbek (w przypadku statycznego poboru próbek) należy pobrać przyrost wielkości 1 kg i podzielić go na dwie porcje po 0,5 kg: jedną wykorzystuje się do utworzenia próbki zbiorczej, drugą – jako archiwalną próbkę pierwotną.

Próbki materiałów większych niż ziarna (np. owoce, kłaczka, ziemniaki) pobiera się zgodnie z normą ISO 2859. Próbki nasion roślin oleistych pobiera się zgodnie z normą ISO 542.

2.2. *Protokół przygotowania próbek analitycznych*

Zaleca się protokół wieloetapowy w celu minimalizacji kosztów i maksymalizacji mocy statystycznej, zgodnie z uprzednio określonymi poziomami odbioru.

Początkowo próbki pierwotne, pobrane zgodnie z podpunktem 2.1, łączy się i dokładnie miesza, zgodnie z procedurami opisanymi w normach ISO 13690 i 6644, aby stworzyć próbkę zbiorczą.

Z próbki zbiorczej tworzy się próbkę analityczną zgodnie z procedurami opisanymi w normach ISO 13690 i 6644 i przeprowadza się analizę na obecność GMO zgodnie z „protokołami testów analitycznych/metodami testowymi” opisanymi w sekcji V. Jeżeli wynik analizy jest bliski ustalonej wartości progowej (wartość progowa $\pm 50\%$ tej wartości), konieczne może być oszacowanie stopnia niepewności (protokół oszacowania stopnia tej niepewności jest opisany w pkt 2.3).

2.3. *Protokół oszacowania stopnia niepewności*

Jeżeli archiwalnych próbek pierwotnych jest 20 lub mniej, jak w przypadku mniejszych partii, wszystkie próbki należy przeanalizować indywidualnie i podjąć decyzję w sprawie etykietowania.

Jeżeli archiwalnych próbek pierwotnych jest więcej niż 20, należy wybrać losowo 20 próbek i indywidualnie przeanalizować na obecność GMO. Wyniki analizy tych 20 próbek wykorzystuje się do oszacowania zawartości GMO w partii i poziomu jej niepewności wyrażonego jako typowe odchylenie (TO). Jeżeli stopień niepewności analizy 20 próbek jest możliwy do przyjęcia, nie wymaga się dodatkowej analizy pozostałych archiwalnych próbek pierwotnych. Jeżeli natomiast poziom niepewności nie jest możliwy do przyjęcia, należy poddać dodatkowej analizie pozostałe archiwalne próbki pierwotne.

Liczbę dodatkowych próbek poddawanych analizie należy ustalać indywidualnie, zależnie od poziomu niepewności określonego na podstawie pierwszych 20 próbek.

Kolejny proces analityczny należy przerwać, gdy będzie spełniony jeden z poniższych warunków lub obydwu:

- szacowana zawartość GMO w partii (średnia zawartość GMO w analizowanych archiwalnych próbkach pierwotnych) jest wyższa lub niższa od ustalonej wartości progowej $\pm 50\%$ tej wartości,
- niepewność zmierzonej zawartości GMO w partii osiągnie możliwy do przyjęcia poziom ($\pm 50\%$ średniego wyniku analizy).

W przypadku przetestowania wszystkich próbek podejmuje się decyzję w sprawie etykietowania.

2.4. *Protokół pobierania próbek produktów żywnościowych i paszowych*

Próbki produktów żywnościowych i paszowych w opakowaniach jednostkowych pobiera się zgodnie z procedurami opisanymi w ISO 2859.

Próbki produktów żywnościowych i paszowych nieopakowanych w opakowania jednostkowe pobiera się zgodnie z protokołem opisanym w pkt. 2.1.

V. PROTOKOŁY TESTÓW ANALITYCZNYCH/METODY TESTOWE

1. Laboratorium Referencyjne Wspólnoty utworzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 i wyznaczone w poszczególnych państwach laboratoria uczestniczące w ESLO będą dostarczać dalszych wskazówek i świadczyć pomoc w zakresie metod wykonywania testów objętych niniejszym zaleceniem.

2. **Wymagania stawiane laboratoriom**

Laboratoria w Państwach Członkowskich wykonujące analizy zgodnie z niniejszym zaleceniem powinny być akredytowane zgodnie z normą EN ISO/IEC 17025/1999 lub certyfikowane zgodnie z odpowiednim programem i regularnie uczestniczyć w programach testowania kompetencji organizowanych lub koordynowanych przez laboratoria uznane w kraju lub za granicą i/lub przez organizacje krajowe bądź międzynarodowe.

Artykuły żywnościowe przedstawione do analizy zgodnie z niniejszym zaleceniem należy przedstawiać laboratoriom spełniającym postanowienia art. 3 dyrektywy 93/99/EWG.

Badania analityczne próbek należy wykonywać zgodnie z ogólnymi wymogami laboratoryjnymi i proceduralnymi określonymi w projekcie europejskiej normy prEN ISO 24276:2002.

3. **Przygotowanie próbki analitycznej**

Celem pobierania próbek jest otrzymanie reprezentatywnej, jednorodnej próbki laboratoryjnej bez wprowadzania wtórnych skażeń. Państwa Członkowskie powinny korzystać z projektu europejskich norm prEN ISO 24276:2002 i prEN ISO 21571:2002 określających strategię homogenizacji próbki laboratoryjnej, redukcji próbki laboratoryjnej do próbki testowej, przygotowania próbki testowej i ekstrakcji analitu docelowego.

Próbki nasion należy pozyskiwać zgodnie z Międzynarodowymi Zasadami Badania Nasion ISTA. Próbki materiału rozmnożeniowego roślin należy pozyskiwać zgodnie z obowiązującymi metodami międzynarodowymi, o ile takowe istnieją.

4. Testy analityczne

Aktualna wiedza naukowa nie pozwala na wykrycie i kwantyfikację wszystkich GMO lub żywności i paszy wytwarzanej z GMO dopuszczonej do obrotu przy pomocy jednej metody.

Kilka metod testowych może dać równie wiarygodne wyniki. Mogą one obejmować jedną lub kilka z poniższych metod:

- a) metody jakościowe, które mogą być specyficzne dla zdarzenia, specyficzne dla konstruktów lub specyficzne dla elementu genetycznego;
- b) metody ilościowe, które mogą być specyficzne dla zdarzenia, specyficzne dla konstruktów lub specyficzne dla elementu genetycznego.

Właściwe może być rozpoczęcie od metody przesiewowej w celu stwierdzenia, czy GMO są obecne czy nie. W przypadku otrzymania pozytywnego wyniku należy przeprowadzić badanie metodami specyficznymi dla konstruktów genetycznych i/lub zdarzenia transformacyjnego. Jeżeli na rynku obecne są różne GMO zawierające ten sam konstrukt genetyczny, usilnie zaleca się metodę specyficzną dla zdarzenia. Wyniki analizy ilościowej należy wyrazić jako procent liczby kopii zmodyfikowanego genetycznie DNA w stosunku do liczby kopii DNA charakterystycznych dla danego taksonu liczonych jako genomy haploidalne. W miarę możliwości laboratoria powinny stosować metodę zatwierdzoną zgodnie z kryteriami zaakceptowanymi na skalę międzynarodową (np. ISO 5725/1994 lub zharmonizowany protokół IUPAC) i uwzględnić wykorzystanie certyfikowanego materiału wzorcowego.

Aktualna lista zatwierdzonych metod – w tym zatwierdzonych metod zgłoszonych do *Codex Alimentarius* – znajduje się na stronie (<http://biotech.jrc.it>).

5. Brak zatwierdzonych metod

Jeżeli nie ma zatwierdzonych metod, na przykład metod testów na obecność GMO, laboratoria w Państwach Członkowskich powinny same zatwierdzać metodę zgodnie z kryteriami zaakceptowanymi na skalę międzynarodową. Jeżeli nie ma zatwierdzonej metody dla analizowanej matrycy, zaleca się wybór metody zatwierdzonej dla podobnej matrycy lub surowca z bazy danych na stronie <http://biotech.jrc.it>. Przed przyjęciem metody należy przetestować jej skuteczność na przedmiotowej matrycy.

6. Formulowanie i interpretacja wyników analiz

W przypadku metod jakościowych limit wykrywalności (LW) jest najniższym poziomem analitu, który można wiarygodnie wykryć przy znanej liczbie kopii genomu danego taksonu.

W przypadku metod ilościowych limit kwantyfikacji (LK) jest najniższym poziomem analitu, który można wiarygodnie skwantyfikować przy znanej liczbie kopii genomu danego taksonu. Wyniki analizy ilościowej wyraża się jako stosunek liczby kopii genetycznie zmodyfikowanego DNA do liczby kopii DNA specyficznych dla danego taksonu liczonych jako genomy haploidalne. Jeżeli zawartość docelowej zmodyfikowanej sekwencji jest niższa od limitu kwantyfikacji (LK), wyniki wyraża się tylko jakościowo.

Zaleca się interpretację wyników zgodnie z instrukcją podaną w projekcie normy europejskiej prEN ISO 24276:2002.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Metodologię pobierania próbek i wykrywania, w tym odpowiednie protokoły i dokumenty, należy rozwijać i doskonalić, uwzględniając zmiany wartości progowych ustalonych zgodnie z art. 12, 24 i 47 rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, art. 21 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/18/WE i innymi wspólnotowymi aktami prawnymi, raport zgodny z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 w sprawie wykonania tego rozporządzenia, postęp techniczny i wydarzenia na forum międzynarodowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 października 2004 r.

W imieniu Komisji
Margot WALLSTRÖM
Członek Komisji

EUROPEJSKI KOMITET EKONOMICZNO-SPOŁECZNY

WERSJA SKODYFIKOWANA REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO EKES

(obowiązująca od 24 października 2004 r.)

(2004/788/WE, Euratom)

Niniejsza publikacja zawiera:

- Regulamin wewnętrzny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego przyjęty na sesji plenarnej Komitetu w dniu 17 lipca 2002 r. (Dz.U. L 268 z 4 października 2002 r.), oraz
- modyfikacje wynikające ze:
 - (1) zmian wprowadzonych dnia 27 lutego 2003 r. do Regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego;
 - (2) zmian wprowadzonych dnia 31 marca 2004 r. do Regulaminu wewnętrznego Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

Niniejsza wersja Regulaminu została przygotowana przez Sekretariat Generalny Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i obejmuje różne zmiany przyjęte przez Zgromadzenie EKES. Zmienione artykuły Regulaminu wewnętrznego zostały oznaczone za pomocą nawiasu stojącego obok numeru artykułu; w nawiasie tym podana jest liczba odpowiadająca numeracji zmian przedstawionych powyżej.

PREAMBUŁA

1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) jest przedstawicielem zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego w różnych dziedzinach życia społeczno-gospodarczego. Utworzony przez Traktat Rzymski w roku 1957, Komitet jest instytucjonalnym organem doradczym.

2. Funkcja doradcza Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pozwala jego członkom, jak i reprezentowanym przez nich organizacjom brać udział w procesie decyzyjnym Wspólnoty. Przy nieraz sprzecznych opiniach, dyskusje w obrębie Komitetu często przyjmują postać rzeczywistych negocjacji z udziałem nie tylko partnerów społecznych, tj. pracodawców (Grupa I) i pracowników (Grupa II), ale również – co jest szczególną cechą EKES – przedstawicieli wszystkich innych interesów społeczno-zawodowych (Grupa III). Wiedza, dyskusje, negocjacje i poszukiwanie zbieżności mogą poprawić jakość i wiarygodność procesu decyzyjnego Wspólnoty, o ile polepszą one jego zrozumienie i akceptację przez obywateli Europy oraz zwiększą jego przejrzystość, która jest niezbędna dla demokracji.

3. W ramach instytucjonalnych struktur europejskich, Komitet pełni szczególną rolę: jest on zasadniczym forum debat zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego i uprzy-

wilejowanym miejscem wymiany poglądów między nim a instytucjami Unii.

4. Ponieważ jest on jednocześnie miejscem debat i konsultacji, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny zwiększa wiarygodność demokratycznego procesu budowania Unii Europejskiej, łącznie z umacnianiem stosunków między UE a grupami społeczno-ekonomicznymi państw trzecich. W ten sposób przyczynia się on do rozwoju prawdziwej tożsamości europejskiej.

5. W celu jak najlepszego wypełniania swoich obowiązków, Komitet przyjął 17 lipca 2002 r., zgodnie z art. 260 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, poniższy Regulamin wewnętrzny.

TYTUŁ I

ORGANIZACJA KOMITETU

ROZDZIAŁ I

Ustanowienie Komitetu

Artykuł 1

1. Kadencja Komitetu trwa cztery lata.

2. Pierwsze posiedzenie Komitetu nowej kadencji zostaje zwołane przez najstarszego członka Komitetu, o ile to możliwe, najpóźniej w ciągu jednego miesiąca po powiadomieniu przez Radę członków Komitetu o ich nominacji.

Artykuł 2

1. W skład Komitetu wchodzi następujące organy: Zgromadzenie, Prezydium, przewodniczący i sekcje specjalistyczne.

2. Komitet dzieli się na trzy Grupy, których skład i rola są określone w art. 27.

ROZDZIAŁ II

PREZYDIUM

Artykuł 3 (2)

1. Prezydium składa się z 37 członków i znajduje się w nim przedstawiciel każdego Państwa Członkowskiego.

2. W skład Prezydium Komitetu wchodzi:

- a) przewodniczący, dwóch wiceprzewodniczących i dwudziestu pięciu członków wybranych bezpośrednio przez Zgromadzenie;
- b) trzech przewodniczących Grup wybranych zgodnie z postanowieniami art. 27;
- c) sześciu przewodniczących sekcji specjalistycznych.

3. Przewodniczący jest kolejno wybierany spośród członków trzech Grup.

4. Przewodniczący i wiceprzewodniczący nie mogą być ponownie wybrani na kolejną dwuletnią kadencję, następującą zaraz po wygaśnięciu ich dwuletniego mandatu.

5. Wiceprzewodniczący są wybierani spośród pozostałych dwóch Grup, do których nie należy przewodniczący.

6. Wybór członków Prezydium jest zgodny z zasadą określoną w art. 3 ust. 1 i zachowuje równowagę między Grupami utworzonymi zgodnie z postanowieniami art. 27.

Artykuł 4

1. Podczas pierwszego posiedzenia, odbywającego się zgodnie z art. 1, Komitet z tymczasowym przewodniczącym wybiera spośród swoich członków przewodniczącego, dwóch wiceprzewodniczących, przewodniczących sekcji specjalistycznych i pozostałych członków Prezydium innych niż przewodniczących Grup, na okres dwóch lat od daty ustanowienia Komitetu.

2. Podczas obrad pod kierownictwem tymczasowego przewodniczącego mogą być rozpatrywane wyłącznie sprawy dotyczące tych wyborów.

Artykuł 5

Posiedzenie, podczas którego dokonuje się wyboru Prezydium Komitetu na ostatnie dwa lata okresu czteroletniego jest zwoływane przez przewodniczącego kończącego swoją kadencję. Posiedzenie to odbywa się na początku sesji w miesiącu, w którym wygasa mandat Prezydium wybranego na pierwsze dwa lata czteroletniego okresu, pod kierownictwem przewodniczącego kończącego swoją kadencję.

Artykuł 6

1. Komitet może utworzyć komisję przygotowawczą, składającą się z jednego przedstawiciela każdego Państwa Członkowskiego, która będzie odpowiedzialna za zebranie kandydatów i przedstawienie Zgromadzeniu listy kandydatów, z należytym uwzględnieniem art. 3.

2. Działając zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, Komitet podejmuje decyzję w sprawie listy lub list kandydatów na przewodniczącego i do Prezydium.

3. Komitet wybiera członków Prezydium, poza przewodniczącymi Grup i sekcji specjalistycznych, w więcej niż jednym głosowaniu, jeżeli jest to konieczne, zgodnie z procedurą głosowania na listy.

4. Tylko listy kandydatów zgodne z postanowieniami art. 3 i zawierające deklarację akceptacji każdego z kandydatów będą dopuszczane do głosowania.

5. Na członków Prezydium są wybierani kandydaci, którzy otrzymają największą liczbę głosów i co najmniej jedną czwartą głosów ważnych.

6. Następnie Zgromadzenie wybiera przewodniczącego Komitetu i wiceprzewodniczących zwykłą większością spośród członków Prezydium wybranych zgodnie z art. 6 ust. 3.

7. Następnie Komitet wybiera zwykłą większością przewodniczących sekcji specjalistycznych.

8. W końcu, Komitet przegłosowuje cały skład Prezydium. Przynajmniej dwie trzecie całkowitej liczby głosów ważnych muszą zostać oddane „za”.

Artykuł 7

Zastępstwo jednego z członków Prezydium w przypadku niezdolności do wypełniania swoich funkcji lub w przypadku przewidzianym w art. 70 ust. 2, odbywa się zgodnie z art. 6 niniejszego Regulaminu i obejmuje pozostający okres mandatu.

Artykuł 8 (2)

1. Prezydium jest zwoływane przez przewodniczącego, działającego z urzędu lub na wniosek dziesięciu członków.

2. Protokół z obrad sporządza się na każdym posiedzeniu Prezydium. Protokół jest przedstawiany Prezydium do zatwierdzenia.

3. Prezydium ustala swoje własne zasady proceduralne.

4. Prezydium określa organizację i procedury wewnętrzne Komitetu i uchwała zasady stosowania Regulaminu wewnętrznego.

5. Prezydium i przewodniczący wykonują swoje uprawnienia budżetowe i finansowe określone w Regulaminie finansowym i w Regulaminie wewnętrznym Komitetu.

6. Prezydium określa przepisy dotyczące kosztów podróży i pobytu członków, ich zastępców, wyznaczonych na mocy art. 18, jak i wysokość dziennych diet ekspertów wyznaczonych na mocy art. 23, zgodnie z procedurami budżetowymi i finansowymi.

7. Prezydium ponosi odpowiedzialność polityczną za ogólne zarządzanie Komitetem. Zapewnia w szczególności, aby działalność Komitetu, jego organów i personelu, była zgodna z powierzoną mu rolą.

8. Prezydium jest odpowiedzialne za prawidłowe korzystanie z zasobów ludzkich, budżetowych i technicznych w wykonywaniu zadań powierzonych mu w Traktacie. Przykładowo Prezydium bierze udział w procedurze budżetowej i organizacji sekretariatu.

9. Prezydium może powoływać grupy *ad hoc* spośród swoich członków w celu zbadania wszelkich spraw w zakresie jego kompetencji. W pracach tych grup mogą uczestniczyć inni członkowie, chyba że omawiane sprawy dotyczą mianowania stałego personelu.

10. Co sześć miesięcy, Prezydium zapoznaje się z działaniami podjętymi w związku z opiniami wydanymi przez Komitet, na podstawie raportu sporządzonego w tym celu.

11. Na wniosek członka lub Sekretarza Generalnego, Prezydium udziela wyjaśnień odnośnie wykładni Regulaminu wewnętrznego i zasad jego stosowania. Ustalenia te są wiążące z zastrzeżeniem prawa odwołania się do Zgromadzenia, które podejmuje ostateczną decyzję.

12. W chwili wznowienia działalności Komitetu na kolejną czteroletnią kadencję, ustępujące Prezydium czuwa nad bieżącymi sprawami do pierwszego posiedzenia nowego Komitetu.

Artykuł 9

W ramach współpracy międzyinstytucjonalnej, Prezydium może upoważnić przewodniczącego do zawarcia umów o współpracy z instytucjami i innymi organami Unii Europejskiej.

Artykuł 10 (2)

1. Zostaje powołany Zespół Budżetowy, którego zadaniem jest wspomaganie Prezydium w wykonywaniu jego prerogatyw w kwestiach budżetowych i finansowych.

2. Zespołem Budżetowym kieruje jeden z dwóch wiceprzewodniczących z upoważnienia przewodniczącego. Zespół składa się z dziewięciu członków mianowanych przez Prezydium, których kandydatury proponują Grupy.

3. W sprawach szczególnych Prezydium może przekazać Zespołowi Budżetowemu uprawnienia do podejmowania decyzji.

4. Propozycje przyjęte jednogłośnie przez Zespół Budżetowy są przedkładane, bez dyskusji, do akceptacji Prezydium.

5. Zespół Budżetowy uczestniczy w opracowywaniu budżetu i zapewnia jego prawidłowe wykonanie.

6. Przewodniczący Zespołu Budżetowego bierze udział w negocjacjach z władzami budżetowymi i składa Prezydium sprawozdanie z tych działań.

7. W ramach swoich obowiązków Zespół Budżetowy pełni funkcję doradczą dla przewodniczącego, Prezydium i Komitetu, jak również funkcję kontrolną wobec różnych służb.

Artykuł 10a (2)

1. Powołany zostaje Zespół ds. Komunikacji, odpowiedzialny za kierowanie i czuwanie nad strategią Komitetu w zakresie komunikacji.

2. Zespołem ds. Komunikacji kieruje jeden z dwóch wiceprzewodniczących z upoważnienia przewodniczącego. Zespół składa się z dziewięciu członków mianowanych przez Prezydium, których kandydatury proponują Grupy.

ROZDZIAŁ III**Prezydencja i przewodniczący****Artykuł 11**

1. Prezydencja składa się z przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących.

2. Prezydencja Komitetu spotyka się z przewodniczącymi Grup w celu przygotowania prac Prezydium i Zgromadzenia. O ile zajdzie taka potrzeba lub będzie to stosowne, przewodniczący danych sekcji specjalistycznych są zapraszani do brania udziału w tych posiedzeniach.

3. W ramach programu pracy Komitetu, Prezydencja spotyka się z przewodniczącymi Grup i sekcji specjalistycznych przynajmniej dwa razy do roku.

Artykuł 12

1. Pracami Komitetu kieruje przewodniczący zgodnie z Traktatami i na warunkach określonych w niniejszym Regulaminie.

2. Przewodniczący stale włącza w swoje działania wiceprzewodniczących; może on im powierzyć określone zadania lub uprawnienia znajdujące się w jego kompetencji.

3. Przewodniczący może powierzyć określone zadania na czas określony Sekretarzowi Generalnemu.

4. Przewodniczący jest uprawniony do reprezentowania Komitetu na zewnątrz. W niektórych przypadkach może przekazać te uprawnienia wiceprzewodniczącemu lub członkowi.

5. Przewodniczący składa Komitetowi sprawozdanie z podjętych działań i zastosowanych środków w jego imieniu w okresie między sesjami plenarnymi. Sprawozdaniu temu nie towarzyszy debata.

6. Po swoim wyborze przewodniczący przedstawia na sesji plenarnej swój program pracy na okres swojej kadencji. Przedstawia on także bilans dokonań na koniec swojej kadencji.

Te dwa wystąpienia mogą być przedmiotem obrad Zgromadzenia.

Artykuł 13 (2)

Dwaj wiceprzewodniczący pełnią odpowiednio funkcję przewodniczącego Zespołu Budżetowego i przewodniczącego Zespołu ds. Komunikacji i wykonują te funkcje z upoważnienia przewodniczącego.

ROZDZIAŁ IV**Sekcje specjalistyczne****Artykuł 14**

1. Komitet obejmuje sześć sekcji specjalistycznych. Niemniej jednak Zgromadzenie plenarne może na wniosek Prezydium powołać inne sekcje specjalistyczne w dziedzinach objętych Traktatami.

2. Komitet powołuje sekcje specjalistyczne po każdym odnowieniu czteroletniej kadencji na posiedzeniu inauguracyjnym.

3. Lista i kompetencje sekcji specjalistycznych mogą być przeanalizowane przy każdym odnowieniu czteroletniej kadencji.

Artykuł 15

1. Liczbę członków sekcji specjalistycznej określa Komitet na wniosek Prezydium.

2. Za wyjątkiem przewodniczącego, każdy członek Komitetu musi być również członkiem przynajmniej jednej sekcji specjalistycznej.

3. Żaden członek nie może należeć do więcej niż dwóch sekcji specjalistycznych z wyjątkiem przypadków uzasadnionych koniecznością zapewnienia równej reprezentacji Państw Członkowskich; takiego pozwolenia udziela Prezydium.

4. Członkowie sekcji specjalistycznych są mianowani przez Komitet na okres dwuletni, który może być odnawialny.

5. Zastąpienie jednego z członków sekcji specjalistycznej odbywa się na tych samych zasadach co jego nominacja.

Artykuł 16 (2)

1. Prezydium sekcji specjalistycznej, wybrane na okres dwuletni, składa się z dwunastu członków, w tym przewodniczącego i trzech wiceprzewodniczących, jednego z każdej Grupy.
2. Przewodniczący sekcji specjalistycznych i pozostali członkowie ich prezydiów wybierani są przez Komitet.
3. Przewodniczący sekcji specjalistycznych i inni członkowie prezydiów takich sekcji mogą być ponownie wybierani.
4. Prezydencja trzech sekcji specjalistycznych zmienia się kolejno między Grupami co dwa lata. Ta sama Grupa nie może sprawować przewodnictwa żadnej sekcji specjalistycznej dłużej niż cztery kolejne lata.

Artykuł 17

1. Zadaniem sekcji specjalistycznych jest sporządzanie opinii lub raportów informacyjnych na temat skierowanych do nich zapytań, zgodnie z art. 32 niniejszego Regulaminu.
2. W celu opracowania kwestii, które są im przedłożone, sekcje specjalistyczne mogą utworzyć spośród swoich członków grupę analityczną lub redakcyjną albo wyznaczyć samodzielnego sprawozdawcę. Zadaniem sprawozdawcy jest śledzenie działań podjętych w odniesieniu do opinii po ich przyjęciu na sesji plenarnej i informowanie o tych faktach w odpowiednim czasie sekcji specjalistycznej.
3. Decyzja o wyborze sprawozdawców lub współsprawozdawców, składzie grupy analitycznej i redakcyjnej zapada na podstawie propozycji sformułowanych przez Grupy.
4. Grupy analityczne nie mogą stać się stałymi strukturami poza wyjątkowymi przypadkami, po otrzymaniu uprzedniej zgody Prezydium Komitetu na taki sam okres dwuletni.

Artykuł 18

1. W razie czasowej niemożności brania udziału w pracach grupy analitycznej, członka może zastąpić zastępca.
2. Nazwisko i kompetencje wybranego zastępcy przekazywane są Prezydium Komitetu do akceptacji.
3. Zastępca wykonuje w ramach grupy analitycznej te same obowiązki, które pełni zastępowany przez niego członek.

ROZDZIAŁ V**Podkomitety i sprawozdawca generalny****Artykuł 19 (2)**

1. Na wniosek Prezydium Komitet może, w wyjątkowych przypadkach, powoływać podkomitety spośród swoich członków celem przygotowania, najpierw do przedłożenia Prezydium, a następnie pod obrady Zgromadzenia, projektów opinii lub raportów informacyjnych w kwestiach o charakterze ściśle horyzontalnym i ogólnym.
2. W okresie między sesjami plenarnymi, Prezydium może powoływać podkomitety spośród swoich członków, pod warunkiem ich późniejszej akceptacji przez Komitet. Podkomitet może zostać powołany do rozpatrzenia tylko jednej sprawy. Podkomitet zostaje automatycznie rozwiązany w momencie głosowania Komitetu nad przygotowanym przez niego projektem opinii lub raportem informacyjnym.
3. Podkomitety powoływane odnośnie spraw będących w zakresie kompetencji dwóch lub kilku sekcji specjalistycznych składać się będą z członków tychże sekcji specjalistycznych.
4. Zasady odnoszące się do sekcji specjalistycznych stosują się analogicznie do podkomitetów.

Artykuł 20

Komitet może wyznaczyć sprawozdawcę generalnego w każdej przedłożonej mu kwestii.

ROZDZIAŁ VI**Obserwatoria, przesłuchania, eksperci****Artykuł 21**

1. Komitet może utworzyć obserwatorium, jeżeli rodzaj, znaczenie i specyfika rozważanego tematu wymaga szczególnej elastyczności metod pracy, procedur i stosowanych instrumentów.
2. Utworzenie obserwatorium należy do decyzji Zgromadzenia na sesji plenarnej, które potwierdza wcześniej podjętą decyzję Prezydium przyjętą na podstawie wspólnych propozycji Grup lub sekcji specjalistycznej.
3. Decyzja o utworzeniu obserwatorium określa jego cel, strukturę, skład, czas trwania i reguły pracy.

Artykuł 22

Jeżeli znaczenie opracowanej kwestii to uzasadnia, poszczególne organy i grupy robocze Komitetu mogą zaprosić na przesłuchanie osoby spoza Komitetu. Jeżeli zaproszenie ekspertów zewnętrznych powoduje dodatkowe koszty, dany organ lub grupa musi wcześniej uzyskać zgodę Prezydium Komitetu i przedłożyć program wskazując punkty danej kwestii i uzasadniając konieczność udziału eksperta zewnętrznego.

Artykuł 23

O ile okaże się to konieczne do wykonania określonych zadań, przewodniczący może z własnej inicjatywy lub na wniosek Grup, sekcji specjalistycznych lub sprawozdawców, wyznaczyć ekspertów zgodnie z przepisami przyjętymi przez Prezydium i określonymi w art. 8 ust. 6.

ROZDZIAŁ VII

Komisje konsultacyjne

Artykuł 24 (2)

1. Komitet ma możliwość powoływania komisji konsultacyjnych. Komisje te składają się z członków Komitetu i przedstawicieli zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego, których Komitet chciałby włączyć do swoich prac.

2. Komisje takie powoływane są w drodze decyzji Zgromadzenia na sesji plenarnej, które potwierdza decyzję podjętą przez Prezydium. Decyzja o utworzeniu tych komisji określa ich cel, strukturę, skład, okres funkcjonowania i zasady pracy.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, może zostać utworzona Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle (CCMI), złożona z członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i przedstawicieli organizacji zawodowych sektora produkcji węgla i stali oraz sektorów pokrewnych. Przewodniczący tej Komisji jest członkiem Prezydium Komitetu. Jest on wybierany spośród 25 członków Prezydium, o których mowa w art. 3 ust. 2 lit. a niniejszego Regulaminu wewnętrznego.

ROZDZIAŁ VIII

Dialog z organizacjami społeczno-ekonomicznymi Unii i państw trzecich

Artykuł 25

1. Komitet, z inicjatywy Prezydium, może utrzymywać stosunki z radami społeczno-ekonomicznymi, instytucjami podobnego typu i organizacjami społeczno-ekonomicznymi społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej i państw trzecich.

2. W podobny sposób, Komitet prowadzi działalność zachęcającą do tworzenia rad społeczno-ekonomicznych lub podobnych instytucji w krajach, w których jeszcze nie istnieją.

Artykuł 26

1. Komitet, na wniosek Prezydium, może wyznaczyć delegacje w celu utrzymania stosunków z różnymi grupami społeczno-ekonomicznymi zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego państw lub związkami państw spoza Unii Europejskiej.

2. Współpraca Komitetu z partnerami zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego krajów kandydujących przyjmuje postać wspólnych komitetów konsultacyjnych, jeżeli zostały powołane przez Rady Stowarzyszeniowe. W przypadku ich braku, współpraca ta toczy się w grupach kontaktowych.

ROZDZIAŁ IX

Grupy i kategorie

Artykuł 27

1. Komitet składa się z trzech Grup członków reprezentujących odpowiednio pracodawców, pracowników i inne podmioty społeczno-ekonomiczne zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego.

2. Grupy wybierają swoich przewodniczących i wiceprzewodniczących. Uczestniczą w przygotowaniach, organizacji i koordynacji prac Komitetu i jego organów. Biorą udział w informowaniu Komitetu i jego organów. Każda z Grup posiada sekretariat.

3. Przewodniczący Grup są członkami Prezydium, zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c).

4. Przewodniczący Grup wspierają prezydencję Komitetu w kształtowaniu polityk i, tam gdzie okaże się to stosowne, w monitorowaniu wydatków.

5. Przewodniczący Grup spotykają się z prezydentką Komitetu biorąc udział w przygotowaniu prac Prezydium i Zgromadzenia.

6. Grupy przedstawiają Zgromadzeniu propozycje dotyczące wyboru przewodniczących sekcji specjalistycznych zgodnie z art. 6 ust. 7 i prezydium sekcji specjalistycznych zgodnie z art. 16.

7. Grupy przygotowują propozycje składu Zespołu Budżetowego, powoływanego przez Prezydium zgodnie z art. 10 ust. 1.

8. Grupy przygotowują propozycje składu obserwatorium i komisji konsultacyjnych powoływanych przez Zgromadzenie zgodnie odpowiednio z art. 21 i 24.

9. Grupy przygotowują propozycje składu delegacji i wspólnych komitetów konsultacyjnych zgodnie odpowiednio z art. 26 ust. 1 i 2.

10. Grupy przygotowują propozycje kandydatur na sprawozdawców i składu grup analitycznych i redakcyjnych powoływanych przez sekcje specjalistyczne zgodnie z art. 17 ust. 3.

11. W stosowaniu ust. 6 i 10 niniejszego artykułu, Grupy biorą pod uwagę reprezentację Państw Członkowskich w ramach Komitetu, przedstawicieli różnych form działalności społeczno-ekonomicznej, kompetencje i kryteria prawidłowego zarządzania.

12. Członkowie mogą dobrowolnie wstąpić do jednej z Grup z zastrzeżeniem potwierdzenia spełnienia przez nich niezbędnych kryteriów kwalifikujących przez członków tej Grupy. Jeden członek może jednocześnie należeć tylko do jednej Grupy.

13. Sekretariat Generalny zapewnia członkom, którzy nie należą do żadnej z Grup, wsparcie materialne i techniczne konieczne do wykonywania swoich obowiązków. O ich udziale w grupach analitycznych i innych strukturach wewnętrznych decyduje przewodniczący Komitetu po konsultacji z Grupami.

Artykuł 28

1. Członkowie Komitetu mogą dobrowolnie łączyć się według kategorii reprezentujących różne podmioty o charakterze ekonomiczno-społecznym zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej.

2. Jedna kategoria może się składać z członków trzech Grup Komitetu. Członek może należeć tylko do jednej kategorii jednocześnie.

3. Utworzenie kategorii jest uwarunkowane zgodą Prezydium, które informuje o niej Zgromadzenie.

TYTUŁ II

FUNKCJONOWANIE KOMITETU

ROZDZIAŁ I

Zasięganie opinii Komitetu

Artykuł 29

1. Komitet jest zwoływany przez przewodniczącego w celu wydania opinii na prośbę Rady lub Komisji lub Parlamentu Europejskiego.

2. Komitet jest zwoływany przez przewodniczącego na wniosek Prezydium i za zgodą większości członków w celu wydania opinii z własnej inicjatywy dotyczących wszystkich zadań powierzonych Unii Europejskiej.

Artykuł 30

Wnioski o opinie, o których mowa w art. 29 ust. 1 są kierowane do przewodniczącego Komitetu. Przewodniczący, we współpracy z Prezydium, organizuje prace Komitetu, starając się uwzględnić w możliwie największym stopniu terminy określone we wniosku o wydanie opinii.

Artykuł 31

Komitet może, na wniosek Prezydium, podjąć decyzję o przygotowaniu raportu informacyjnego w celu analizy wszelkich kwestii dotyczących polityk Unii Europejskiej.

ROZDZIAŁ II

Organizacja prac

A. Prace sekcji specjalistycznych

Artykuł 32 (1)

1. Do przygotowania opinii lub raportu informacyjnego, Prezydium zgodnie z art. 8 ust. 4, wyznacza sekcję specjalistyczną właściwą do prowadzenia określonych prac. Jeżeli sprawa do rozpatrzenia jednoznacznie należy do kompetencji danej sekcji specjalistycznej, taką sekcję wyznacza przewodniczący, o czym informuje Prezydium.

2. Jeżeli sekcja specjalistyczna wyznaczona jako właściwa celem przygotowania opinii pragnie zapoznać się ze stanowiskiem Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemysle (CCMI) lub jeżeli CCMI pragnie przedstawić swoje poglądy odnośnie opinii przydzielonej danej sekcji specjalistycznej, Prezydium może upoważnić CCMI do wydania opinii uzupełniającej, dotyczącej jednej lub kilku spraw będących przedmiotem wniosku o wydanie opinii. Prezydium może także podjąć taką decyzję z własnej inicjatywy. Prezydium organizuje pracę Komitetu w taki sposób, aby CCMI było w stanie przygotować swoją opinię w terminie pozwalającym na uwzględnienie jej przez sekcję specjalistyczną.

Skcja specjalistyczna jako jedyna odpowiedzialna jest za referowanie spraw Komitetowi. Jednakże powinna ona załączyć do swojej opinii opinię uzupełniającą Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemysle.

3. Przewodniczący Komitetu zawiadamia przewodniczącego danej sekcji specjalistycznej o podjętej decyzji oraz o terminie zakończenia prac sekcji.

4. Przewodniczący Komitetu informuje członków Komitetu o przekazaniu sprawy do sekcji i terminie, w którym temat ten będzie przedmiotem porządku dziennego sesji plenarnej.

Artykuł 33

Skcje specjalistyczne nie obradują wspólnie.

Artykuł 34

Przewodniczący za zgodą Prezydium może zezwolić sekcji specjalistycznej na zorganizowanie wspólnego posiedzenia z Komisją Parlamentu Europejskiego, Komitetu Regionów lub inną sekcją specjalistyczną Komitetu.

Artykuł 35

Sekcje specjalistyczne, którym została przekazana sprawa zgodnie z niniejszym Regulaminem, są zwoływane przez swoich przewodniczących.

Artykuł 36

1. Posiedzenia sekcji specjalistycznych są przygotowywane przez przewodniczących sekcji specjalistycznych w porozumieniu z prezydium sekcji.
2. Posiedzenia prowadzi przewodniczący sekcji specjalistycznej lub pod jego nieobecność, jeden z wiceprzewodniczących.

Artykuł 37

1. Posiedzenie sekcji specjalistycznych jest prawomocne, jeżeli ponad połowa członków jest obecna lub reprezentowana.
2. Jeżeli kworum nie zostało osiągnięte, przewodniczący zamyka posiedzenie i zwołuje w stosownym terminie, lecz w ciągu tego samego dnia, nowe posiedzenie, które jest prawomocne bez względu na ilość obecnych lub reprezentowanych członków.

Artykuł 38

Sekcja specjalistyczna sporządza opinię na podstawie projektu opinii przedłożonej przez sprawozdawcę lub w niektórych przypadkach współsprawozdawcę.

Artykuł 39

1. Opinia sekcji specjalistycznej zawiera tylko teksty przyjęte przez nią zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 56 niniejszego Regulaminu.
2. Teksty odrzuconych poprawek wraz z wynikiem głosowania, załącza się do opinii, jeżeli za wprowadzeniem zmian oddano przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów.

Artykuł 40

Opinia sekcji specjalistycznej wraz z wszystkimi dokumentami dołączonymi do niej, zgodnie z art. 39, jest przekazywana przez przewodniczącego sekcji specjalistycznej przewodniczącemu Komitetu i przedkładana jak najszybciej Komitetowi przez Prezydium. Dokumenty te wysyłane są do członków Komitetu z odpowiednim wyprzedzeniem.

Artykuł 41

Z każdego posiedzenia sekcji specjalistycznej sporządza się zwięzły protokół, który przedkładany jest do zatwierdzenia sekcji specjalistycznej.

Artykuł 42

Przewodniczący w porozumieniu z Prezydium lub – o ile okaże się to stosowne – ze Zgromadzeniem, może odesłać sprawę ponownie do sekcji specjalistycznej, jeżeli uzna, że przepisy niniejszego Regulaminu dotyczące procedury sporządzania opinii nie były przestrzegane lub jeżeli konieczne są dodatkowe prace.

Artykuł 43

1. Z zastrzeżeniem art. 17 ust. 2 prace przygotowawcze sekcji specjalistycznych są zazwyczaj prowadzone w ramach grupy analitycznej.
2. Sprawozdawca, wspierany przez jednego lub kilku współsprawozdawców i eksperta, w zależności od okoliczności, bada sprawę, gromadzi wyrażone opinie i sporządza na tej podstawie projekt opinii, który jest przekazywany przewodniczącemu sekcji specjalistycznej.
3. Grupy analityczne nie głosują.

B. Obrady sesji plenarnych*Artykuł 44*

Zgromadzenie złożone ze wszystkich członków Komitetu zbiera się podczas sesji plenarnej.

Artykuł 45

1. Sesje są przygotowywane przez przewodniczącego w porozumieniu z Prezydium. W celu organizacji obrad Prezydium zbiera się przed każdą sesją, a także podczas sesji, o ile zajdzie taka potrzeba.
2. Prezydium może ustalić w sprawie każdej opinii czas trwania dyskusji ogólnych podczas sesji plenarnej.

Artykuł 46

1. Projekt porządku dziennego przygotowany przez Prezydium na podstawie propozycji przewodniczącego we współpracy z przewodniczącymi Grup jest wysyłany przez przewodniczącego Komitetu do każdego członka Komitetu oraz do Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego, przynajmniej piętnaście dni przed otwarciem danej sesji.
2. Projekt porządku dziennego jest przedkładany do zatwierdzenia przez Zgromadzenie przy otwarciu każdej sesji. Po przyjęciu porządku dziennego, punkty w nim przewidziane muszą być rozpatrywane na posiedzeniu, na który zostały zaplanowane. Dokumenty potrzebne do obrad Komitetu są wysyłane do członków zgodnie z art. 40.

Artykuł 47

1. Obrady Komitetu są prawomocne, jeżeli ponad połowa jego członków jest obecna lub reprezentowana.

2. Jeżeli kworum nie zostało osiągnięte, przewodniczący zamyka posiedzenie i zwołuje w stosownym terminie, lecz w ciągu tej samej sesji, nowe posiedzenie, które jest prawomocne bez względu na ilość obecnych lub reprezentowanych członków.

Artykuł 48

Po przedłożeniu porządku obrad do zatwierdzenia przewodniczący ogłasza wprowadzenie jakiegokolwiek aktualnego punktu, o ile zajdzie taka potrzeba.

Artykuł 49

Projekt porządku obrad może być zmieniony przez Komitet w celu przystąpienia do rozpatrzenia projektów uchwał przedłożonych przez jedną lub kilka Grup zgodnie z obowiązującą procedurą.

Artykuł 50 (2)

1. Przewodniczący otwiera obrady, prowadzi debaty i czuwa nad przestrzeganiem niniejszego Regulaminu. Przewodniczący jest wspomagany przez wiceprzewodniczących.

2. W przypadku nieobecności przewodniczącego, zastępują go wiceprzewodniczący. W przypadku nieobecności wiceprzewodniczących, w zastępstwie występuje najstarszy członek Prezydium.

3. Komitet obraduje na podstawie prac sekcji specjalistycznej właściwej do przedłożenia sprawozdania przed Zgromadzeniem w danej sprawie.

4. Jeżeli tekst został przyjęty przez sekcję specjalistyczną bez głosów przeciw, Prezydium może zaproponować Zgromadzeniu głosowanie nad tym tekstem bez debaty. Procedura ta ma zastosowanie, chyba że co najmniej 25 członków zgłosi swój sprzeciw.

5. Jeżeli tekst nie uzyska większości głosów Zgromadzenia, przewodniczący Komitetu, za zgodą Zgromadzenia, może odesłać opinię do właściwej sekcji specjalistycznej do ponownego rozpatrzenia lub może wyznaczyć sprawozdawcę generalnego, który przedstawi na tej samej lub innej sesji nowy projekt opinii.

Artykuł 51 (2)

1. Poprawki muszą mieć formę pisemną, muszą być podpisane przez autorów i złożone w sekretariacie przed otwarciem właściwej sesji.

2. W celu zapewnienia dobrej organizacji pracy Zgromadzenia, Prezydium określa tryb zgłaszania poprawek.

3. Komitet jednakże zezwala na przedłożenie poprawek przed otwarciem danego posiedzenia, jeżeli są one podpisane przez co najmniej piętnastu członków.

4. Poprawki muszą wskazywać do której części tekstu się odnoszą oraz musi im towarzyszyć krótkie uzasadnienie.

5. Zazwyczaj Zgromadzenie wysłuchuje tylko autora proponowanych poprawek, członka, który sprzeciwia się ich wprowadzeniu oraz sprawozdawcę.

6. W trakcie rozpatrywania poprawki, sprawozdawca może przedstawić ustnie, za zgodą autora takiej poprawki, propozycje kompromisowe, które są poddane głosowaniu przez Zgromadzenie.

7. W przypadku zgłoszenia opinii przeciwnej, która ma na celu wyrażenie stanowiska zasadniczo odmiennego od tego, które przedstawia opinia sekcji specjalistycznej, Prezydium decyduje, w porozumieniu z przewodniczącym sekcji specjalistycznej i sprawozdawcą, czy taka poprawka może zostać przedłożona w takiej formie pod obrady Komitetu czy też należy odesłać sprawę do sekcji specjalistycznej celem dalszego rozpatrzenia.

8. Tam, gdzie okaże się to stosowne, przewodniczący Komitetu w porozumieniu z przewodniczącym i sprawozdawcą właściwej sekcji specjalistycznej może zaproponować Komitetowi taki sposób postępowania w sprawie wprowadzonych poprawek, który zapewni spójność ostatecznego tekstu.

Artykuł 52 (2)

1. Przewodniczący, z własnej inicjatywy albo na prośbę jednego z członków, może zwrócić się do Komitetu z prośbą o podjęcie decyzji o ograniczeniu czasu przeznaczanego na zabranie głosu lub liczby mówców, o zawieszeniu obrad lub zamknięciu debaty. Po zamknięciu debaty żaden członek nie może zabrać głosu, chyba że celem wyjaśnienia głosowania; wyjaśnienia takie następują po głosowaniu i nie przekraczają czasu wystąpienia przyznanego przez przewodniczącego.

2. Członek może w każdej chwili poprosić o głos i otrzymać go w drodze pierwszeństwa w celu przedstawienia wniosku proceduralnego.

Artykuł 53

1. Sporządza się protokół z przebiegu każdej sesji plenarnej. Dokument taki jest przedkładany Komitetowi do zatwierdzenia.

2. Ostateczną wersję protokołu podpisuje przewodniczący i Sekretarz Generalny Komitetu.

Artykuł 54

1. Opinia Komitetu zawiera, oprócz podstawy prawnej, uzasadnienie i opinie Komitetu na temat całości problemu.

2. Wyniki głosowania nad całością tekstu znajdują się we wstępie do opinii. Jeżeli głosowanie miało charakter imienny, wówczas wymienia się nazwiska głosujących.

3. Jeżeli w czasie sesji plenarnej odrzucone zostaną proponowane poprawki, ale za wprowadzeniem ich będzie co najmniej jedna czwarta oddanych głosów, tekst takich poprawek oraz ich uzasadnienie zostanie dołączone do właściwej opinii wraz z wynikiem głosowania. Wymóg ten dotyczy również opinii przeciwnych.

4. Tekst opinii sekcji specjalistycznej odrzucony na korzyść poprawek przyjętych przez Zgromadzenie również dołącza się do opinii Komitetu wraz z wynikiem głosowania, jeżeli tekst proponowanej opinii sekcji specjalistycznej otrzymał przynajmniej jedną czwartą głosów „za”.

5. Jeżeli jedna z grup utworzonych w Komitecie zgodnie z art. 27 lub jedna z kategorii działalności społeczno-ekonomicznej utworzona zgodnie z art. 28 zajmuje inne acz jednolite stanowisko w sprawie rozpatrywanej przez Zgromadzenie, to ich stanowisko może być skrótowo ujęte i dołączone do opinii, o ile kwestia ta została zakończona głosowaniem imiennym.

Artykuł 55

1. Opinie przyjęte przez Komitet i protokół z sesji przesyłane są do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
2. Dalsze losy opinii są monitorowane przez sprawozdawcę przy wsparciu Sekretariatu Generalnego.

TYTUŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Tryb głosowania

Artykuł 56

1. Prawomocnymi formami oddania głosu są głosy: „za”, „przeciw” lub „wstrzymanie się od głosu”.
2. O ile niniejszy Regulamin nie stanowi inaczej, teksty lub decyzje Komitetu i jego organów są uchwalane większością głosów „za” lub „przeciw”.
3. Głosowanie przyjmuje postać głosowania publicznego, imiennego lub tajnego.
4. Głosowanie w sprawie proponowanych poprawek odbywa się w drodze głosowania imiennego, o ile z takim wnioskiem wystąpiła jedna czwarta członków Komitetu. Ostateczne głosowanie w sprawie opinii także przyjmuje postać głosowania imiennego na wniosek co najmniej dziesięciu członków.
5. Głosowanie przyjmuje formę głosowania tajnego na wniosek większości członków Komitetu.
6. Jeżeli podczas głosowania publicznego lub imiennego na sesji plenarnej lub w sekcji specjalistycznej jest równa liczba głosów za i przeciw, wówczas głos przewodniczącego jest głosem rozstrzygającym.
7. Przyjęcie poprawki przez sprawozdawcę nie jest powodem do nieprzystąpienia do głosowania w sprawie tej poprawki.

ROZDZIAŁ II

Tryb pilny i procedura pisemna

Artykuł 57

1. Jeżeli pilność wynika z terminu wyznaczonego Komitetowi na przedstawienie swojej opinii przez Radę, Parlament

Europejski lub Komisję, może zostać zastosowany tryb pilny, jeżeli przewodniczący uzna, że jest on niezbędny do przyjęcia przez Komitet opinii w odpowiednim czasie.

2. W przypadku pilności na szczepku Komitetu, przewodniczący może, bez wcześniejszego porozumienia z Prezydium, podjąć wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić wykonanie prac Komitetu. Informuje członków Prezydium o podjętych działaniach.

3. Decyzje podjęte przez przewodniczącego w trybie pilnym są przedkładane Komitetowi na następnej sesji do zatwierdzenia.

Artykuł 58

Niektóre opinie Komitetu, które podlegają obowiązkowej konsultacji Rady lub Komisji z Komitetem, a które wymagają tylko oficjalnej opinii Komitetu, mogą być przyjęte w trybie procedury pisemnej w drodze decyzji Prezydium na wniosek danej sekcji specjalistycznej.

Artykuł 59

1. Jeżeli pilność wynika z terminu wyznaczonego sekcji specjalistycznej, przewodniczący tej sekcji za zgodą przewodniczącego Komitetu i wspólnie z prezydium sekcji specjalistycznej organizuje pracę tej sekcji w sposób odbiegający od przepisów niniejszego Regulaminu w zakresie organizacji prac sekcji specjalistycznych.

2. Ustalenia podjęte przez przewodniczącego sekcji specjalistycznej w trybie pilnym są poddawane tej sekcji do zatwierdzenia na następnym posiedzeniu.

ROZDZIAŁ III

Nieobecność i zastępstwo

Artykuł 60

1. Każdy członek Komitetu, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu, na które jest wezwany, musi wcześniej poinformować o tym danego przewodniczącego.
2. Jeżeli członek Komitetu był nieobecny na więcej niż trzech kolejnych sesjach plenarnych bez zastępstwa i bez żadnego istotnego powodu, przewodniczący może, po naradzie z Prezydium i po wezwaniu tego członka do złożenia wyjaśnień dotyczących jego nieobecności, zwrócić się do Rady z prośbą o zwolnienie tego członka z pełnienia funkcji.

3. Jeżeli członek sekcji specjalistycznej był nieobecny na więcej niż trzech kolejnych posiedzeniach sekcji bez zastępstwa i bez żadnego istotnego powodu, przewodniczący tej sekcji specjalistycznej może, po wezwaniu tego członka do złożenia wyjaśnień dotyczących jego nieobecności, zwrócić się do niego z prośbą o rezygnację z pełnienia funkcji w sekcji specjalistycznej na rzecz innego członka.

Artykuł 61

1. Każdy członek Komitetu, który nie może uczestniczyć w sesji lub posiedzeniu sekcji specjalistycznej może, po powiadomieniu danego przewodniczącego, przekazać na piśmie swoje prawo do głosowania innemu członkowi Komitetu lub sekcji specjalistycznej.

2. Każdy członek może otrzymać pełnomocnictwo tylko od jednego członka na sesji plenarnej lub na posiedzeniu sekcji specjalistycznej.

Artykuł 62

1. Każdy członek sekcji specjalistycznej, grupy analitycznej lub delegacji, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu, na które był wezwany, może, po pisemnym poinformowaniu danego przewodniczącego, bezpośrednio lub za pośrednictwem sekretariatu swojej Grupy, być reprezentowany przez innego członka Komitetu.

2. Takie zastępstwo jest ważne tylko i wyłącznie na posiedzeniu, na które zostało wydane.

3. Każdy członek grupy analitycznej może, w momencie ustanawiania składu grupy, prosić o zastępstwo przez innego członka Komitetu. To zastępstwo, ważne dla danej sprawy i na cały okres prac sekcji specjalistycznej dotyczący danej sprawy, nie może zostać odwołane.

ROZDZIAŁ IV

Publikacja i dystrybucja tekstów Komitetu

Artykuł 63

1. Komitet publikuje swoje opinie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* zgodnie z procedurą przyjętą przez Radę i Komisję po konsultacji z Prezydium Komitetu.

2. Skład Komitetu, jego Prezydium i sekcji specjalistycznych, jak i wszystkie zmiany w ich składzie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i na stronie internetowej Komitetu.

Artykuł 64

1. Komitet zapewnia przejrzystość swoich decyzji zgodnie z art. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Sekretarz Generalny jest odpowiedzialny za podjęcie odpowiednich kroków gwarantujących publiczny dostęp do odpowiednich dokumentów.

3. Każdy obywatel Unii Europejskiej może napisać do Komitetu w jednym z urzędowych języków i otrzymać odpowiedź w tym samym języku zgodnie z art. 21, ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

Artykuł 65

1. Sesje plenarne Komitetu i posiedzenia sekcji specjalistycznych są publiczne.

2. Niektóre debaty, które nie dotyczą pracy doradczej mogą zostać uznane przez Komitet za poufne na wniosek jednej z instytucji lub danego organu lub na wniosek Prezydium.

3. Inne posiedzenia nie są publiczne.

Artykuł 66

1. Członkowie instytucji europejskich mogą brać udział w posiedzeniach Komitetu i jego organów i zabierać głos.

2. Członkowie innych organów i upoważnieni urzędnicy instytucji i innych organów mogą być zaproszeni do uczestnictwa w posiedzeniach, do zabrania głosu lub udzielenia odpowiedzi pod kierownictwem przewodniczącego posiedzenia.

ROZDZIAŁ V

Tytuły, przywileje, immunitety i Regulamin członków, kwestorzy

Artykuł 67

1. Członkowie Komitetu noszą tytuł członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

2. Postanowienia rozdziału IV art. 11 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich z dnia 8 kwietnia 1965 r., dołączonego do Traktatu, stosują się do członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.

Artykuł 68

1. Regulamin członków określa prawa i obowiązki członków Komitetu, jak również zasady regulujące ich działalność i stosunki z instytucją i jej służbami.

2. Określa on również działania, które mogą być podjęte w przypadku naruszenia Regulaminu wewnętrznego lub statutu.

Artykuł 69

Na wniosek Prezydium, Zgromadzenie wybiera na okres dwuletni trzech członków Komitetu, którzy nie mają innych stałych obowiązków w strukturze Komitetu celem utworzenia grupy kwestorów do wykonywania następujących funkcji:

- a) monitorowanie i zapewnienie prawidłowego wykonywania Regulaminu członków;
- b) sporządzanie propozycji, które mają udoskonalić i ulepszyć Regulaminu członków;
- c) popieranie i podejmowanie odpowiednich inicjatyw w celu rozwiązania ewentualnych wątpliwości lub konfliktów wynikających ze stosowania Regulaminu członków; oraz
- d) zapewnienia stosunków między członkami Komitetu i Sekretariatu Generalnego w sprawach dotyczących stosowania Regulaminu członków.

ROZDZIAŁ VI

Wygaśnięcie mandatu członków, niezgodności

Artykuł 70

1. Mandat członków Komitetu wygasa pod koniec okresu czteroletniego określonego przez Radę w momencie odnowienia składu Komitetu.
2. Mandat poszczególnych członków Komitetu wygasa wraz z dymisją, usunięciem ze stanowiska, śmiercią, w wyniku siły wyższej lub zaistnienia niezgodności pełnionych funkcji.
3. Funkcje członków Komitetu nie dają się pogodzić z funkcjami członków rządu, Parlamentu, instytucji Wspólnoty, Komitetu Regionów, Rady Dyrektorów Europejskiego Banku Inwestycyjnego jak i ze stanowiskiem urzędnika lub innego pracownika Wspólnot w czynnym zatrudnieniu.
4. Zawiadomienie o dymisji jest przesyłane na piśmie do przewodniczącego Komitetu.
5. Warunki, na których członek może zostać usunięty ze stanowiska określa artykuł 60 ust. 2 niniejszego Regulaminu. W takim przypadku, po podjęciu decyzji o usunięciu ze stanowiska, Rada rozpoczyna procedurę zastępstwa.
6. W przypadku dymisji, śmierci, siły wyższej lub niezgodności pełnionych funkcji, przewodniczący Komitetu powiadamia Radę, która stwierdza wakat i rozpoczyna procedurę zastępstwa. Jednakże w przypadku dymisji, członek ustępujący pełni swoją funkcję do dnia, w którym mianowany jest jego zastępca, chyba że członek ustępujący wskaże inaczej.

7. We wszystkich przypadkach przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu, zastępca jest mianowany na okres pozostający do końca kadencji.

ROZDZIAŁ VII

Administracja Komitetu

Artykuł 71

1. Komitet jest wspomagany przez sekretariat pod kierownictwem Sekretarza Generalnego, który pełni swoje obowiązki pod kierownictwem przewodniczącego reprezentującego Prezydium.
2. Sekretarz Generalny uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach Prezydium, które protokołuje.
3. Uroczyście zobowiązuje się przed Prezydium wypełniać swoje funkcje obiektywnie i sumiennie.
4. Zapewnia realizację decyzji podjętych przez Zgromadzenie, Prezydium i przewodniczącego zgodnie z niniejszym Regulaminem i sporządza, co trzy miesiące, dla przewodniczącego pisemny raport, dotyczący kryteriów i ustaleń przyjętych lub przewidzianych celem rozwiązania problemów administracyjnych lub organizacyjnych oraz kwestii kadrowych.
5. Sekretarz Generalny może przekazywać swoje uprawnienia w zakresie określonym przez przewodniczącego.
6. Prezydium na wniosek Sekretarza Generalnego przygotowuje strukturę organizacyjną Sekretariatu Generalnego, zapewniającą efektywne funkcjonowanie Komitetu i jego organów oraz pomoc członkom Komitetu w wykonywaniu swoich funkcji, w szczególności w organizowaniu posiedzeń i przygotowywaniu opinii.

Artykuł 72 (2)

1. Uprawnienia nadane przez Regulamin pracowniczy Wspólnot władzom posiadającym kompetencje w zakresie nominacji wykonywane są:
 - w przypadku Sekretarza Generalnego, przez Prezydium;
 - w przypadku urzędników stopnia 16, 15 i 14 grupy funkcyjnej AD, przez Prezydium na wniosek Sekretarza Generalnego, w zakresie stosowania artykułów 13, 29, 30, 31, 32, 40, 41, 49, 50, 51, 78 i 90 ust. 1 Regulaminu pracowniczego; przez przewodniczącego na wniosek Sekretarza Generalnego, w zakresie stosowania innych postanowień Regulaminu pracowniczego, włącznie z art. 90 ust. 2;

— w przypadku urzędników stopnia 13, 12 i 11 grupy funkcyjnej AD, przez przewodniczącego na wniosek Sekretarza Generalnego;

— w przypadku urzędników pozostałych stopni grupy funkcyjnej AD oraz wszystkich stopni grupy funkcyjnej AST, przez Sekretarza Generalnego.

2. Uprawnienia nadane przez Warunki zatrudniania innych pracowników Wspólnot (CEOS) organom właściwym do zawierania umów o pracę wykonywane są:

— w przypadku pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony stopnia 16, 15 oraz 14 grupy funkcyjnej AD przez Prezydium, w zakresie stosowania art. 11, 17, 33 oraz 48 CEOS; w zakresie innych postanowień CEOS, przez przewodniczącego na wniosek Sekretarza Generalnego;

— w przypadku pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony stopnia 13, 12 oraz 11 grupy funkcyjnej AD, przez przewodniczącego na wniosek Sekretarza Generalnego;

— w przypadku pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony pozostałych stopni grupy funkcyjnej administratorów oraz wszystkich stopni grupy funkcyjnej asystentów, przez Sekretarza Generalnego;

— w przypadku doradców specjalnych, pracowników pomocniczych, kontraktowych i lokalnych, przez Sekretarza Generalnego.

3. Przewodniczący wykonuje prerogatywy nadane instytucji na mocy art. 110 Regulaminu pracowniczego, mające na celu wypełnienie postanowień ogólnych wykonania Regulaminu pracowniczego i zasad przyjętych za wspólną zgodą instytucji.

4. Prezydium, przewodniczący oraz Sekretarz Generalny mogą przekazywać uprawnienia nadane im w niniejszym artykule.

5. Decyzje o przekazaniu uprawnień, zgodnie z art. 72 ust. 4, powinny przede wszystkim określać zakres przekazywanych uprawnień, ich ograniczenia i okres obowiązywania oraz powinny stwierdzać, czy beneficjenci tych uprawnień mogą je przekazywać dalej na inne osoby.

Artykuł 73

1. Przewodniczący ma do swojej dyspozycji własny sekretariat.

2. Pracownicy tego sekretariatu są zatrudniani w ramach budżetu jako pracownicy zatrudnieni na czas określony, przy czym uprawnienia do zawierania umów o pracę wykonuje przewodniczący.

Artykuł 74

1. Przed 1 czerwca każdego roku, Sekretarz Generalny przedstawia Prezydium projekt dochodów i wydatków Komitetu na następny rok budżetowy. Prezydium sporządza szacunki dochodów i wydatków Komitetu. Szacunki te są przekazywane zgodnie z procedurą i w terminie określonym w rozporządzeniu finansowym Wspólnot Europejskich.

2. Działając zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego, przewodniczący Komitetu realizuje lub powoduje wykonanie dochodów i wydatków.

Artykuł 75

Korespondencja Komitetu adresowana jest do przewodniczącego lub Sekretarza Generalnego.

ROZDZIAŁ VIII

Przepisy ogólne

Artykuł 76

Terminologia użyta w niniejszym Regulaminie w odniesieniu do funkcji stosuje się jednakowo do kobiet i mężczyzn.

Artykuł 77

1. Komitet stanowi absolutną większością głosów swoich członków o konieczności weryfikacji niniejszego Regulaminu.

2. W przypadku podjęcia takiej decyzji, Komitet powołuje Komisję ds. regulaminu wewnętrznego. Komitet mianuje sprawozdawcę generalnego odpowiedzialnego za sporządzenie projektu nowego regulaminu.

3. Data wejścia w życie nowego regulaminu wewnętrznego zostaje ustalona w momencie przyjęcia go przez Komitet.

Artykuł 78

Niniejszy Regulamin wewnętrzny wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca po jego przyjęciu absolutną większością przez członków Komitetu.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2004/789/WPZiB

z dnia 22 listopada 2004 r.

w sprawie przedłużenia Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPOL PROXIMA)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14, art. 25 akapit trzeci, art. 26 oraz art. 28 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy umowy ramowej z Ohridu wkład Unii jest oparty na szerokim podejściu z działaniami skierowanymi do całego zakresu zasad państwa prawnego, włączając w to programy rozwoju instytucjonalnego oraz działania policji, które powinny się wzajemnie wspierać i wzmacniać. Działania Unii, wspierane między innymi przez wspólnotowe programy rozwoju instytucjonalnego na mocy rozporządzenia CARDS, przyczynią się do ogólnego zaprowadzenia pokoju w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, jak również do osiągnięć w ogólnej polityce Unii w regionie, szczególnie do procesu stabilizacji i stowarzyszania.
- (2) Unia powołała Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (SPUE), w celu przyczynienia się do konsolidacji pokojowego procesu politycznego i pełnego wykonania umowy ramowej z Ohridu, pomocy w zapewnieniu spójności zewnętrznych działań UE i zapewnieniu koordynacji wysiłków wspólnoty międzynarodowej zmierzających do pomocy w wykonaniu i utrwaleniu przepisów tej umowy ramowej.
- (3) Rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ 1371 (2001), przyjęta dnia 26 września 2001 r., z zadowoleniem przyjmuje umowę ramową z Ohridu i wspiera jej pełne wykonanie, między innymi, wysiłkami UE.
- (4) W interesie zachowania i dalszego rozwijania znaczących wyników w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii

osiągniętych za pomocą znacznego zaangażowania wysiłków i zasobów politycznych UE, UE zwiększa swoją rolę policyjną w celu dalszego przyczyniania się do stabilnego i bezpiecznego środowiska, aby umożliwić rządowi byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wykonanie umowy ramowej z Ohridu.

- (5) Od konfliktu w 2001 r. bezpieczeństwo w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii wciąż ulega poprawie. W 2004 r. stabilność została jeszcze bardziej wzmocniona. Podjęto kroki zmierzające do przygotowania i wprowadzenia kluczowych reform wynikających z umowy ramowej z Ohridu, a także rozpoczęto wysiłki, aby zrealizować inne priorytetowe reformy, w tym w dziedzinie państwa prawnego. Nie można jednakże wykluczyć, że bezpieczeństwo może się pogorszyć, powodując poważne negatywne skutki dla bezpieczeństwa międzynarodowego. Dlatego też dalsze zaangażowanie wysiłków i zasobów politycznych UE pomoże utrwalić stabilność zarówno w kraju, jak w regionie.
- (6) Dnia 16 września 2003 r. władze Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii wezwały UE do przyjęcia odpowiedzialności za zwiększoną rolę policyjną i rozmieszczenie Misji Policyjnej UE (EUPOL PROXIMA).
- (7) Wspólne działanie Rady 2003/681/WPZiB⁽¹⁾ z 29 września 2003 r. ustanowiło misję EUPOL PROXIMA na okres 12 miesięcy, począwszy od 15 grudnia 2003 r. do 14 grudnia 2004 r.
- (8) Dnia 1 października 2004 r. premier Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Hari Kostov, przesłał list do sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela, wzywając UE do podjęcia koniecznych kroków do przedłużenia misji EUPOL PROXIMA o kolejne 12 miesięcy po wygaśnięciu obecnego mandatu dnia 14 grudnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 249 z 1.10.2003, str. 66.

(9) Dnia 11 października 2004 r. Rada, zauważając już dokonane postępy, uzgodniła przedłużenie misji EUPOL PROXIMA o kolejne 12 miesięcy po wygaśnięciu obecnego mandatu. Dnia 14 grudnia 2004 r. Rada uzgodniła również, że celem przedłużonej misji będzie dalsze wsparcie rozwoju skutecznej i profesjonalnej służby policyjnej opartej na europejskich standardach policyjnych. Pod kierownictwem Specjalnego Przedstawiciela UE w Skopje i we współpracy z przyjmującymi władzami rządowymi, eksperci policyjni UE będą w dalszym ciągu monitorować, udzielać wsparcia i doradzać policji kraju, koncentrując się na funkcjonariuszach średniego i wyższego szczebla, pomagając w ten sposób w skutecznym zwalczaniu zorganizowanej przestępczości, budując zaufanie społeczne do policji, umacniając prawo i porządek oraz dalej wspierając tworzenie służby policji granicznej.

(10) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (PSC) powinien sprawować kontrolę polityczną i zapewnić kierownictwo strategiczne misji EUPOL PROXIMA oraz podejmować właściwe decyzje zgodnie z art. 25 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (PSC) powinien być regularnie powiadamiany o wszystkich aspektach misji, w tym za pośrednictwem odpraw SPUE oraz w razie potrzeby Szefa Misji/Komisarza Policji.

(11) Zgodnie z wytycznymi z posiedzenia Rady Europejskiej w Nicei w dniach 7-9 grudnia 2000 r., niniejsze wspólne działanie powinno ustalać rolę sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela (SG/WP) zgodnie z art. 18 i 26 TUE we wdrażaniu środków, które podlegają kontroli politycznej i kierownictwu strategicznemu sprawowanemu przez PSC, zgodnie z art. 25 TUE.

(12) Państwa trzecie powinny uczestniczyć w operacji zgodnie z wytycznymi ustanowionymi przez Radę Europejską w Nicei.

(13) Art. 14 ust. 1 TUE wzywa do wskazania finansowej kwoty referencyjnej na cały okres wykonywania wspólnego działania; wskazanie kwot do finansowania z budżetu wspólnotowego obrazuje wolę organu ustawodawczego i jest uzależnione od dostępności środków przeznaczonych na zobowiązania w trakcie odpowiedniego roku budżetowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

Misja

1. Unia Europejska niniejszym przedłuża Misję Policyjną Unii Europejskiej (EUPOL PROXIMA) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii na okres od dnia 15 grudnia 2004 r. do dnia 14 grudnia 2005 r.

2. Misja EUPOL PROXIMA działa zgodnie z celami i innymi przepisami zawartymi w stanowisku misji określonym w art. 3.

Artykuł 2

Planowanie przedłużenia

1. Przygotowując przedłużenie misji, obecny Szef Misji Policyjnej powołuje grupę operacyjną w ramach misji złożoną z personelu koniecznego do podjęcia funkcji wynikających z potrzeb związanych z przedłużeniem misji.

2. Jako priorytet w procesie planowania będzie traktowane dokonanie szczegółowej oceny ryzyka, która w miarę konieczności może być uaktualniana.

3. Obecny Szef Misji w oparciu o koncepcję działań operacyjnych (CONOPS), zatwierdzoną przez Radę, oraz w oparciu o wskazówki udzielone przez Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (PSC) opracuje zmieniony plan operacyjny (OPLAN) i przygotowuje wszystkie instrumenty techniczne konieczne do zrealizowania przedłużenia misji EUPOL PROXIMA. Zmieniony OPLAN uwzględni szczegółową ocenę ryzyka.

4. Przygotowując przedłużenie misji, w tym opracowując zmieniony OPLAN, obecny Szef Misji dokona konsultacji i będzie koordynował prace z Projektem Reformy Policji Komisji Europejskiej oraz OBWE w Skopje.

Artykuł 3

Stanowisko Misji

Misja EUPOL PROXIMA, zgodnie z celami umowy ramowej z Ohridu, w silnym partnerstwie z odpowiednimi organami oraz w szerszej perspektywie państwa prawnego, w pełnym współdziałaniu i komplementarnością ze wspólnotowymi programami rozwoju instytucjonalnego, jak również programami OBWE i dwustronnymi, będzie w dalszym ciągu monitorować, udzielać wsparcia i doradzać policji kraju, koncentrując się na funkcjonariuszach średniego i wyższego szczebla, pomagając w ten sposób odpowiednio:

- w umacnianiu prawa i porządku, w tym w zwalczaniu zorganizowanej przestępczości, zwłaszcza na obszarach wrażliwych;
- w praktycznym wdrażaniu szerokich reform Ministra Spraw Wewnętrznych, w tym policji;
- w operacyjnym przekształcaniu oraz tworzeniu policji granicznej w ramach szerszego wysiłku UE na rzecz promocji zintegrowanego zarządzania granicami;
- lokalnej policji w budowaniu zaufania w społeczeństwie;
- w nawiązywaniu wzmocnionej współpracy w dziedzinie policyjnej z państwami sąsiadującymi.

Artykuł 4

Struktura

Misja EUPOL PROXIMA w zasadzie ma następującą strukturę:

- a) kwatera główna w Skopje, złożona z Szefa Misji/Komisarza Policji oraz personelu określonego w zmienionym OPLAN.
- b) jedna centralna jednostka kolokacyjna na poziomie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.
- c) pewne jednostki kolokowane w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii na odpowiednich poziomach.

Artykuł 5

Szef Misji/Komisarz Policji

1. Szef Misji/Komisarz Policji sprawuje kontrolę operacyjną (OPCON) nad misją EUPOL PROXIMA i odpowiada za bieżące zarządzanie operacjami misji EUPOL PROXIMA.
2. Szef Misji/Komisarz Policji podpisuje umowę z Komisją.

3. Wszyscy funkcjonariusze policji pozostają pod pełnym dowództwem właściwego organu krajowego. Organy krajowe przekazują kontrolę operacyjną (OPCON) Szefowi misji EUPOL PROXIMA.

4. Szef Misji/Komisarz Policji jest odpowiedzialny za nadzór dyscyplinarny nad personelem. W odniesieniu do oddelegowanego personelu, działania dyscyplinarne są podejmowane przez odpowiedni organ krajowy lub UE.

Artykuł 6

Personel

1. Liczba i kompetencje personelu misji EUPOL PROXIMA są zgodne ze stanowiskiem misji określonym w art. 3 oraz strukturą określoną w art. 4.

2. Funkcjonariusze policji zostają oddelegowani przez Państwa Członkowskie. Każde Państwo Członkowskie ponosi koszty związane z oddelegowanymi przez nie funkcjonariuszami policji, włącznie z wynagrodzeniem, opieką medyczną, dodatkami innymi niż diety oraz kosztami podróży do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i z powrotem.

3. Międzynarodowy personel cywilny oraz personel lokalny jest zatrudniany na podstawie umów przez misję EUPOL PROXIMA w zależności od potrzeb.

4. Uczestniczące Państwa lub instytucje wspólnotowe mogą również, w razie konieczności, delegować międzynarodowy personel cywilny. Każde uczestniczące państwo lub instytucja wspólnotowa ponoszą koszty związane z całym personelem przez nie oddelegowanym, włącznie z wynagrodzeniem, opieką medyczną, dodatkami innymi niż diety oraz kosztami podróży do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i z powrotem.

Artykuł 7

Układ podporządkowania

Struktura misji EUPOL PROXIMA jako części szerszego podejścia UE do ustanowienia państwa prawnego w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii ma jednolity układ podporządkowania w zakresie operacji zarządzania kryzysowego.

— Specjalny Przedstawiciel Unii Europejskiej (SPUE) podlega bezpośrednio Radzie za pośrednictwem SG/WP,

- Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zapewnia kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne,
- Szef Misji/Komisarz Policji dowodzi misją EUPOL PROXIMA i odpowiada za bieżące zarządzanie,
- Szef Misji/Komisarz Policji podlega bezpośrednio SG/WP za pośrednictwem SPUE,
- SG/WP udziela wytycznych Szefowi Misji/Komisarzowi Policji za pośrednictwem SPUE.

Artykuł 8

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne misji w ramach odpowiedzialności Rady. Niniejszym Rada upoważnia Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 25 TUE. Niniejsze upoważnienie obejmuje uprawnienie do mianowania Szefa Misji na wniosek SG/WP, zatwierdzenia i wprowadzenia zmian do zmienionego OPLAN oraz do układu podporządkowania. Uprawnienie do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów i zakończenia operacji nadal spoczywa na Radzie, wspomaganej przez sekretarza generalnego/wysokiego przedstawiciela.
2. SPUE zapewnia lokalne kierownictwo polityczne Szefowi Misji Policyjnej. SPUE zapewnia koordynację z innymi podmiotami UE oraz w odniesieniu do władz strony przyjmującej i mediów.
3. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa składa raporty Radzie w regularnych odstępach czasu.
4. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa otrzymuje raporty od Szefa Misji Policyjnej dotyczące prowadzenia misji w regularnych odstępach czasu. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa może zaprosić Szefa Misji Policyjnej na swoje posiedzenia, jeżeli uzna to za stosowne.

Artykuł 9

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji UE i jednolitych ram instytucjonalnych Unii, państwa przystępujące są zaproszone, a pozostałe państwa trzecie mogą zostać zaproszone do udziału w misji EUPOL PROXIMA według zasady, że ponoszą koszty wysłania przez nie funkcjonariuszy policji i/lub międzynarodowego personelu cywilnego, włącznie z wynagrodzeniem, dodatkami i kosztami podróży do Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i z powrotem oraz wnoszą właściwy wkład do wydatków bieżących misji EUPOL PROXIMA.

2. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji UE i jednolitych ram instytucjonalnych, państwa trzecie mogą zostać zaproszone do udziału w operacji.

3. Niniejszym Rada upoważnia PSC do podjęcia, na zalecenie Szefa Misji Policyjnej oraz Komitetu ds. Aspektów Cywilnych Zarządzania Kryzysowego, stosownych decyzji w sprawie przyjęcia proponowanego wkładu.

4. Państwa trzecie wnoszące wkład do misji EUPOL PROXIMA mają te same prawa i obowiązki w zakresie bieżącego zarządzania operacją, jak Państwa Członkowskie UE biorące udział w operacji.

5. PSC podejmuje stosowne działania w odniesieniu do uzgodnień dotyczących udziału oraz przedkłada je Radzie, o ile jest to wymagane, wraz z ewentualnym udziałem finansowym państw trzecich w kosztach wspólnych.

6. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umowy, zgodnie z art. 24 TUE. Sekretarz generalny/wysoki przedstawiciel wspomagający Prezydencję może negocjować takie umowy w jej imieniu.

Artykuł 10

Uzgodnienia finansowe

1. Finansowa kwota referencyjna przewidziana na pokrycie wydatków związanych z przedłużoną misją wynosi 15 950 000 z czego 5 000 000 euro z budżetu na rok 2004 i 10 950 000 euro z budżetu na rok 2005.

2. W odniesieniu do wydatków finansowanych z budżetu wspólnotowego, stosuje się co następuje:

- a) wydatki są zarządzane zgodnie z regułami i procedurami Wspólnoty Europejskiej mającymi zastosowanie do budżetu, z takim wyjątkiem, że żadne zaliczki nie są własnością Wspólnoty Europejskiej. Obywatele państw trzecich są dopuszczeni do uczestniczenia w przetargach;

b) Szef Misji Policyjnej przekazuje pełne sprawozdania Komisji i jest nadzorowany przez Komisję w odniesieniu do działań podjętych w ramach swojej umowy.

3. Uzgodnienia finansowe uwzględniają wymogi operacyjne misji EUPOL PROXIMA, włącznie z wymogami dopasowania wyposażenia oraz współdziałania zespołów misji.

Artykuł 11

Działanie wspólnotowe

1. Rada zauważa, że Komisja nadal kieruje swoimi działaniami na rzecz osiągnięcia celów niniejszego wspólnego działania, gdzie właściwe, za pomocą odpowiednich środków wspólnotowych.

2. Rada zauważa również, że właściwe uzgodnienia koordynacyjne są nadal dokonywane zarówno w Skopje, jak i w Brukseli.

Artykuł 12

Udostępnianie informacji niejawnych

1. SG/WP jest upoważniony do udostępniania NATO/KFOR oraz stronom trzecim stowarzyszonym z niniejszym wspólnym działaniem informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów operacyjnych, objętych klauzulą niejawności do poziomu „CONFIDENTIEL UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa.

2. SG/WP jest również upoważniony, zgodnie z potrzebami operacyjnymi Misji, do udostępniania OBWE informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów operacyjnych, objętych klauzulą niejawności do poziomu „RESTREINT UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. W tym celu zostaną dokonane lokalne uzgodnienia.

3. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej SG/WP jest również upoważniony do udostępnienia państwu przyjmującemu informacji i dokumentów niejawnych UE, powstałych do celów operacyjnych, objętych klauzulą niejawności do poziomu „CONFIDENTIEL UE”, zgodnie z przepisami Rady dotyczącymi bezpieczeństwa. We wszystkich innych przypadkach takie informacje i dokumenty są udostępniane państwu przyjmującemu zgodnie z procedurami właściwymi dla poziomu współpracy państwa przyjmującego z UE.

4. SG/WP jest upoważniony do udostępnienia stronom trzecim stowarzyszonym z niniejszym wspólnym działaniem UE dokumentów jawnych związanych z treścią obrad Rady w odniesieniu do operacji objętych tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu Rady.

Artykuł 13

Status personelu misji EUPOL PROXIMA

1. Status personelu misji EUPOL PROXIMA w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii, włącznie z przywilejami, immunitetami i dalszymi gwarancjami niezbędnymi do zakończenia i sprawnego funkcjonowania misji EUPOL PROXIMA jest określony w Umowie między Unią Europejską i Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii w sprawie statusu i działań Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii (EUPOL PROXIMA) zawartej na mocy decyzji Rady 2004/75/WPZiB⁽¹⁾.

2. Państwo lub instytucja wspólnotowa posiadające oddelegowanego członka personelu są odpowiedzialne za odpowiedź na wszelkie roszczenia związane z oddelegowaniem, wysuwane przez członka personelu lub go dotyczące oraz za wnoszenie wszelkich powództw przeciwko oddelegowanemu.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia i wygasa dnia 14 grudnia 2005 r.

Artykuł 15

Publikacja

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 22 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 65.

DECYZJA RADY 2004/790/WPZiB**z dnia 22 listopada 2004 r.****rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2003/276/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zniszczenie amunicji do ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Albanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając wspólne działanie Rady 2002/589/WPZiB z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 14 kwietnia 2003 r. Rada przyjęła decyzję 2003/276/WPZiB dotyczącą wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zniszczenie amunicji do ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Albanii⁽²⁾, w celu wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB, na mocy której udostępniła na ten cel kwotę 820 000 EUR.
- (2) Niektóre cele nie mogły zostać osiągnięte do dnia 31 października 2004 r., w którym to dniu wygasa decyzja Rady 2003/276/WPZiB, a inne powinny zostać skonsolidowane i rozszerzone po tej dacie. Projekt, o którym mowa jest projektem wieloletnim trwającym cztery lata.
- (3) Decyzja 2003/276/WPZiB powinna zatem zostać rozszerzona i zmieniona,

Artykuł 1

W decyzji 2003/276/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 ust. 1 finansową kwotę referencyjną w wysokości „820 000 EUR” się kwotą „1 320 000 EUR”;
- 2) W art. 4 ust. 1 drugie zdanie zastępuje się zdaniem „Wygasa dnia 31 grudnia 2005 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 1 listopada 2004 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 22 listopada 2004 r.

W imieniu Rady
B. R. BOT
Przewodniczący

⁽¹⁾ DZ.U L 191, z 19.7.2002, str.1.

⁽²⁾ Dz.U. L 99, z 17.4.2003, str. 60.

DECYZJA RADY 2004/791/WPZiB

z dnia 22 listopada 2004 r.

rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2002/842/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

uwzględniając wspólne działanie Rady 2002/589/WPZiB ⁽¹⁾ a w szczególności jego art. 6, w powiązaniu z art. 23 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dnia 21 października 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/842/WPZiB ⁽²⁾ dotyczącą wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej w celu wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB, na mocy której udostępniła na ten cel kwotę 200 000 EUR.

(2) Niektóre cele nie mogły zostać osiągnięte do dnia 31 grudnia 2004 r., w którym wygasa decyzja 2002/842/WPZiB, a inne powinny zostać skonsolidowane i rozszerzone po tej dacie. Projekt, o którym mowa jest projektem wieloletnim.

(3) Decyzja 2002/842/WPZiB powinna zatem zostać rozszerzona i zmieniona,

Artykuł 1

W decyzji 2002/842/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 2 ust. 1 finansową kwotę referencyjną w wysokości „300 000 EUR” zastępuje się kwotą „330 000 EUR”;
- 2) W art. 4 ust. 1 drugi akapit zastępuje się zdaniem „Wygasa dnia 31 grudnia 2005 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 22 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 191, z 19.7.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 289, z 26.10.2002, str. 1. Decyzja zmieniona decyzją 2003/807/WPZiB (Dz.U. L 302, z 20.11.2003, str. 39).

DECYZJA RADY 2004/792/WPZiB**z dnia 22 listopada 2004 r.****rozszerzająca i zmieniająca decyzję 1999/730/WPZiB wdrażająca wspólne działanie 1999/34/WPZiB w związku z wkładem Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Kambodży**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 23 ust. 2,

uwzględniając wspólne działanie Rady 1999/34/WPZiB z dnia 17 grudnia 1998 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 15 listopada 1999 r. Rada przyjęła decyzję 1999/730/WPZiB dotyczącą wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Kambodży⁽²⁾ w celu wykonania wspólnego działania 1999/34/WPZiB.
- (2) Niektóre cele nie mogły zostać osiągnięte do dnia 15 listopada 2004 r., w którym wygasa decyzja 1999/730/WPZiB, a inne powinny zostać skonsolidowane i rozszerzone po tej dacie. Projekt, o którym mowa jest projektem wieloletnim.
- (3) 1999/730/WPZiB powinna zatem zostać rozszerzona i zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 1999/730/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 3 ust. 1 finansową kwotę referencyjną w wysokości „1 436 953 EUR” zastępuje się kwotą „1 375 565 EUR”;
- b) w art. 4 drugi akapit, datę „15 listopada 2004 r.” zastępuje się datą „15 listopada 2005 r.”;

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 16 listopada 2004 r.

*Artykuł 3*Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, 22 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

B. R. BOT

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 9, z 15.1.1999, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 294, z 16.11.1999, str. 5.

1 listopada 2004 r.: Nowa wersja strony EUR-Lex!

europa.eu.int/eur-lex/lex/

Nowa strona obejmuje bazę CELEX i umożliwia bezpłatny i łatwy dostęp w 20 językach do największej bazy dokumentacyjnej zawierającej prawo UE.